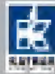
ŞİİR

ay TAHTINDA

Ahmet Özer

AY TAHTINDA

Ahmet ÖZER

ay TAHTINDA

Ahmet Özer

AY TAHTINDA

Editör
Kalender YILDIZ

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Kapak
İhsan DEMİRHAN

Mizanpaj
Necmi TOPAL

ISBN
975-8775-82-0

Yayın Numarası
166

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan Matbaası / İZMİR Tel: (0232) 252 20 96
Mart 2006

Genel Dağıtım
Gökkuşağı Pazarlama ve Dağıtım
Alayköşkü Cad. No: 12 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Kaynak Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.kaynakyayinlari.com.tr

Ahmet ÖZER

1948 Yılında Kahramanmaraş'ın Göksun ilçesi Mahmutbey köyünde doğdu. Babası Şemseddin Çavuş, Annesi Şehrizan Hanımdır. İlkokulu köyünde tamamladı. Maraş İmam Hatip Lisesi'ni 1969 yılında İzmir Yüksek İslam Enstitüsü'nü 1973'de bitirdi. İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde hakkında açılan davadan takipsizlik kararı çıktı. Askerliğini yedek subay olarak Ankara Etimesgut'ta yaptı. 1981'de 1402 mağduru olarak Bilecik'e sürüldü. İzmir ve Gölcük sıkı yönetim komutanlığınca tutuklandı ve ardından takipsizlik kararı verildi. 1992 yılından itibaren Kafkaslarda Dağıstan Çeçenistan Çerkezistan Adıge Cumhuriyetlerinde temaslarda bulundu. 1994 yılında öğretmenlikten istifa etti. Farsça, Fransızca, Arapça ve Çerkezce bilir. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Eserlerinden Bazıları

Ruh Dosyası 1988, İrtica Dosyası 1990, Ardımızdaki Yıllar 1991, Alvarlı Efe Hazretleri 1992, Abdülaziz Bekine Hazretleri 1992, Bir Müşterek Kader 1993, Varlık ve Aşk 1993, Berzah Aralığı 1994, Gözyaşları Dünyası 1994, Hulusi Bey 1996, Üçler 1997, İki Kumandan 1997, Hafız Ali 1997, Bediüzzaman'ın Rusya Esareti 1998, Hüsrev 2001, İki Edip 2001, İki Ünlü Kul 2003, Atabeyli Tahiri 2005.

Şiir Kitapları

Kırık Nağmeler 2000, Bir Ah Yüceliği 2000, Dağların Güneşe Baktığı Yerde 2001, İki Ses Arasında 2004.

'Ay Tahtında' tek tanığım
Refika-i azizem
Reşide Fatma ÖZER Hanımefendiye
Ve sadece ve yalnız ona...

Takdim

Şiir ile şuur kelimesi aynı harflerden oluşur; 'anlam' ve 'bilinç' yan yanadır. Şiir, çok iyi bilinen ve / veya duyulan ile yeterince kuşatılamayanın bir sis peçesi ardında dile getirilmesidir. Everest'in doruğuna çıkan da orayı hayal edebilen de o zirvenin şiirini yazabilir ve her ikisi de oradaki kar, buz ve sisleri, oksijen kıtlığını, yokuşlara tırmanışı anlatabilir. Anlatabilir ama kendi sözlüğünü, kendi 'mazmun'larını kullanır... İşte şairlik ya da şiir burada başlar, farklı oluş da buradan kaynaklanır...

Deniz kıyısında oturmuş bir insan, deniz ve dalgaları ile gök ve martılarını, bir 'tevhit' esprisi ile duyunca, göreceli sınırsızlık, renkler ve benzetilebilir kıpırdanışlar gibi ortak nitelikler dikkate alınarak şunu diyebilir:

"denizde dalgalar
ve izdüşümleridir
gökte martılar...

gönle coşkuyla doluşan şarkılar
yedeklerinde nice bin anılar...
bir nazlı sandal
içinde sen ve ben, küreklerinde ellerim...
sadece ikimizin bildiği bir limana
usulca yöneliş
ve kayboluş ufuklarda...
dönüş zevki saklıdır gitmede

vuruş tadı gizlidir atmada...
madde ile mânâ boyun boyuna,
denizde martılar,
gökte dalgalar...

ve izdüşümler..."

Doğal olarak dizeler burada bitmez... Daha nice duyuş, algılayış, değerlendiriş ve kelimeye döküşler sürecektir. Aynı bankta yan yana oturan iki şair ruh, aynı görünümden ayrı ayrı anlamlar ve çağrışımlar alır, dile getirir... Şiir yazarlar!

Ay Tahtında

Başlık muhteşem... İçeriği ele veriyor... Ay bir uydudur; güneşten aldığı ışığı yansıtır ve bunu da geceleri yapabilir ve bir büyüğün çevresinde döner, ona tabidir... Bütün bu haller ona tabiidir ve o bu hallerle aydır; bundan da hoşnuttur... Taht ise, bildiğimiz taht anlamı ile Arapçada 'alt' anlamını birlikte barındırır... O halde Ay Tahtında, ayın oluşturduğu bir tahtta bulunma halini veya ayın altında bulunma halini anlatır... Zenginlik başladı... Aklımıza her iki anlam birden gelip kristalleşince duru bir zihni tat beynimize bulaşıyor ve içini merak ediyoruz artık...

'Bir ateş meclisi' ile başlıyor kitap... "Ateş" ve "meclis" yan yana gelince, anlayabiliriz ki gece, soğuk yani aşılması müşkül handikaplar, iç içe zorluklar ve iradeler birliktedirler; iradeler, geceleri mağlup etmek üzere birliktedirler... Daha ilk mısraında, bir güneşe bağımlılık vardır: "Vahyin kanatlarına takıldı sözler." 'Kardeşlerimizi sözsüz bırakma Allah'ım' dizesi, ana malzemesini veriyor, şiir kahramanının... 'Ümitler gül açılımına kurulur'ken duadan güç alınır ve işin aslına bakarsanız gücü kahramanın, dua ile dile getirilmiş bir görkemli güçsüzlüktür... Ve şairin 'söz' dediği malzeme ne işe yarar? Cevap belli: "Her kelime, geceye ışık taşır durmadan."

"Alev yağmurların renk alır birden,
Bir piramit tepesinden devrilen,
Gerçek bir doğruya esti rüzgârlar,
Hicret kuşandı gece, özlenen sefer için,
Mağara ışığında aydınlandı tepeler..."

Alev ve yağmur yan yana gelince umudun ve zorluğun, grafikte en yükseği tuttuğu anı anlarız; renk alma da bize bir devinimi, bir ivmeyi verir... Hareket başlamıştır... Başlarken hareket, bir gerçek gibi algılanmış sanal yücelikleri temsil eden piramitlerden devrilip gelen bir rüzgârın doğruya doğru esmesini sağlamıştır ve bu esme kendini gerçek gücüyle hissedebilmek için tarihin içinde bir yere kendini bağlamıştır: Hicret... Hicret vardır ama gece de vardır... Hicretler, insanların elini gecelerde tutar... Gündüzlerinde hicretlerin, mağaraların apaydınlık koynuna doluşulur ve o duldalarda, yaşanacak dinamik gecelere hazırlanılır... Hani sıkışma söz konusu olunca, kendisine tutunmak gerekeni orada öğrenmiştik: Üzülme, Allah bizimledir... İşte bu, gecenin o zift karanlığında, bırakın düzlükleri, tepeleri bile aydınlatan bir muhteşem nurdur... O dahi Ay Tahtı'ndadır. Gece ve hicret kol kola verince 'özlenen kutlu sefer' çoktan başlamıştır...

"Hiç durmadan yürüdüm/Adına adım adım..." 'Kutlu Sefer' başlamış ve kendi mecrasında, kimselere bar olmadan ve herkese yar olarak... Elbette bir nuranilik içinde.

Kitap böyle başlıyor... Yani ben böyle anlıyorum. Siz de kendi yörüngenize uygun anlamlarla buluşmakta, elbette özgürsünüz...

Sonra bir itiraf var, konusu verilmemiş... Onunla birlikte yüklenilen bir emanet ve bir de kader... İtiraf konusu, tahmin ediyorum, şu yukarda andığımız, görkemli aczdir / gücü yetmezliktir... "Lime lime merhametle kuşanan' kahraman, kendi dirilişine savrulmuştur... Yani bir belli kader vardır yaşanması gereken ve yaşarken kutlu bir emanet taşınması ve taşınırken -hem de

herkese- merhamet sunulması ve sunulurken merhametler, kahramanın kendi dirilişine varması gereken bir kader...

Bütün bunların her gece ödenen bir bedeli ve her sabah alınan bir ödülü vardır: Gecelerde görünmeyen yıldızlara bedel, bir aydınlık, bir kaygılı, baştan ayağa dua kesilmiş bir ruh... Bütün yıldızlara denk bir ruh... Sabahları da seccadeye doğan bir güneş... Mutat bir ödül. Zaten, secdeden kalkan bir alınla güneş, hep rekabet halinde değil midir? Böylesi bir alın, güneşe dahi baskın değil midir?

Hep bir beklenen vardır ve bu yüzden Ay Tahtı'ndaki kahraman şunu der: "Gözlerimi uzattım yollarına..." Hissedilen derin sorumluluk, başkalarını da imdada çağırır: "Kıtalar boyu duada mıyız?.." Çalınması gereken kapı, dört bir yönden ve her yerden uzanan ehil ellerle öyle ısrarlı çalınmalıdır ki, 'güçler dengesi'nin olmadığı şu ortamda lehte tecelliler olabilsin... Kıtalar boyu, duada mıyız?

"Ertelenen güzelliklerimizi yeniden çağırın,
Taklidi olmayan hakikatlerimizi,
Kıştaki baharımızı çağırın."
...
"Bir hilal bereketi giydirin
Yeryüzüne..."

Duanın ardından yaşanan bir dinginlik ve neşve hali: "Aya ilâhiler söyledim..." O da dinledi. Hep öyle olur. İnsan esriyince, bütün bir evren ona eşlik eder... İsterse etmesin... Varlıklar içinde, insandan başka şiir yazan, yazabilen var mı ki... İnsandan başka, okyanusu kaşığa sığdıran ve orada yaşadığı fırtınalarla dilhun olabilen başka bir şuurlu varlık var mı ki... Hey gözünü sevdiğim insan hey! Sen ne muhteşemsin!

"Bir mağlubiyete mahpus alınyazımı yüklendim.
Kan sızdıran şehirleri yüklendim,
Rabbim bir sükût azabıyla pişti acılarımız,"

İlginç... Şehirlerde döner her şey... "City'ler, kan sızdırır... Bu kentler, bu kan sızması, zulme delildir, zayıfların savrulmasına emaredir... Kentleri yüklenmek, işte bu acıları yüklenmektir... "Hiçbir şey yapmadım, yapamadım ah..." yangını yaşadığınız gün bile, kamu lehine yerden en azından bir çöp kaldırmış iseniz, siz kentleri yüklenmişsinizdir... Güzel olan odur ki, hal bu ise, mağlubiyete mahpus alınyazınız, sizi yeni talihlere taşımaya hazırdır ve siz artık, sükûtun azabında acı pişirmeyeceksiniz demektir... Ve "Bir sur sesine duracak nefeslerimiz"

Kahraman, çoktan kahramanlar olmuştur artık... Üstelik dağılmıştır yeryüzünün her bir nahiyesine. Ülkeleri, bölgeleri kentleri geçin ta evlere kadar... Şu gelen mısralar, onların oralara gidişini bir çağrıya bağlar ve bu dağılış tufan sonrası bir dağılış gibidir; kutluluğunu taşıdığı görkemli emanetten alan seferin ulaştığı her yer, orada ne kadar çok insan olursa olsun, hiç insansız bir yer gibidir... Öyle algılanmalıdır.

"Ey karanlıklara çağrılan aydınlıklar.
Ey toprağa suya ateşe havaya çağrılanlar.
Ey tufan sonrası yiğitlerim.
Kardeşlerim benim.
...
Bütün başşehirlere düştü gölgeleriniz.
...
Ey masumluğu resmeden yiğitlerim,
Güllere su verin ve gülümseyin,
Sabrınızı sabırla perçinleyin.
...
Bu dünya sizin vereseniz,
Bir bilseniz kardeşlerim,
Kardeşlerim bir bilseniz...

...
Kalbindeki güllerin açtığı topraklarda,
Siyah güllerin beyaza düştüğü yerdesin,
...
Kendiyle savaşanlara barışsın,
...
Kevserlere bandır sana değen gözleri
...
Yarınların cennetleri sensin,
Sen kardeşsin."

Demek, bu kahramanlar, kendilerini herkese ve birbirlerine kardeş biliyorlar. Yani ne babalık var ortada ne analık... Ne ustalık ne de çıraklık... İlle de kardeşlik... Bu, herkesle aynı düzeyde olmak demek ve herkesle eşit olmak... Aynı ortamın insanı olmak demek... Renk, dil, din, ırk farkı da engel olmaksızın bir kardeşlik... Biri diğerine yardımcı ve yar olan, ille de bar olmayan bir kardeşlik... Birinin gözü diğerlerinin, diğerlerinin gözleri birinin... Eller, ayaklar, kokular, tatlar da öyle... Biri konuşunca hepsi namına ve hepsi için konuşur; biri susunca hepsi namına ve hepsi için susar... Biri hepsi için verir... Biri hepsi için alır...

Ne kadar muhteşem! Ne çok muteber! Ne denli muhterem! İşte bu kardeşlerin beslenme kaynakları da verilir:

"Testilerinizi kırık bir testiden doldurun,
Şua şua, lem'a lem'a kabarın,
Hulusi olun, Sabri olun, Süleyman olun
...
İftara ayarlı zaman erlerim,
Ve şehâdet parmaklarım.
...
Oruç ruhunu bütün bir ömre kuranlar
Eşhedü'nün vakur bekçileri.

Nerelerden gelmiyor ki sesleriniz...
Kurun ülkeleri beklenen o gül açılımına."

Demek, gerçek anlamda bir oruç gerek. Ömrün tümünü, ibadete açık kılan bir kuşatıcı oruç... Dünyanın en küçük bir zevkine dahi, -helal bile olsa- kapalı olabilme hali... Doğru pınardan beslenen bir gönül, doğru parıltılardan beslenen bir beyin ve oruç... İşte gerçek bir insan olmanın sacayağı... Elbette, üzerinde pişmek için... Bu kardeşler, bu şartlarda boy veriyor... Bu şartlarda boy verdiği için, tufan sonrası yiğit oluyorlar; kuruluş devresinin er oğlu erleri oluyorlar; bekleniyorlar... Kendilerinden de doğal olarak pek çok pek büyük şeyler bekleniyor... Şair onlara sesleniyor:

"Bütün çocuklar İsmail,
Bütün babalar İbrahim olsun,
Gökten bir maide olsun önümüzde.
...
Bütün ırmakları durdurun şelâle olsun
Bütün çölleri ekin gül gül olsun
Gökten bir maide olsun önümüzde."

Kardeşlerin, -kimseleri suçlamayı akıllarına bile getirmeden taşıdıkları o- derin sorumluluk duyguları şöyle vurgulanır:

"Gülleri kurutanlar biz olduk,
Bülbülleri susturanlar da biz.
...
Tesbihi dağılmış dervişleriz,
Adil kadere deriz,
Adil kadere deriz..."

Bir ince sitem etmeden geçemez şair... Sitem onundur ama kayırdıkları gene şu anlatılan kardeşlerdir. Serzeniş ve sitemi birkaç adım aşan şu dizeler, geçmişe gönderilmiş bir nekre selamdır:

"İzin verdiğim kadar ocaklar yana dursun,
Açılmamak üzere sürmelendi türbeler,
İçimi söndürdünüz..."

Şair diyor ki hal budur görmek gerek... Ve bu halin mazide barınan bir damarı var ya işte ondan sitem ve serzeniş... Hal bu:

"Sana güneşe tırmanmak düşüyor,
İki iftar arasında hayat,
Sana bayramlarda yanmak düşüyor."
***

Değerli şiir kâşifi, aziz okuyucu!

Belli ki her şair, keşfi gereken bir yeni coğrafya... Üstelik her ne zaman uğrasanız, daha önceki gelişlerinizde dikkatinizin kuşatamadığı yenilikler olur... Her seferde bunu duyabilirseniz, bir büyük şairle karşı karşıyasınız demektir...

Bütün bu satırları, benim için 'ağabey' oluşu şairliğinden çok önde olan Ahmet Özer için o bana herhangi bir şey söylemeden yazdım. Bunu yapmamdaki amaç şuydu: Ahmet Özer kıtasına bir giriş denemesini yapmak... Ben ona, yetkin bir rehber olamam. Herkes bilir ki bir şairin yetkin rehberi yine ve sadece kendisi olabilir. Şu halde, şairi şiirlerinden yardım alarak tanımak gerek. Bu da okumakla mümkündür.

Buyurun, Ahmet Özer'in şiirlerini okuyalım. Onu keşfedelim... Daha doğrusu Onun sunduğu şu destanın, destan kahramanlarını tanımaya ve anlamaya çalışalım. Küçük bir ipucu vermem gerek: Yurt dışını yaşayanlar, gidip görenler, bu kahramanları daha kolay tanırlar... Ay Tahtında'ki gözleri yerde ve mahcup kahramanları...

Haydi buyurun!

08 / 08 / 2005

Mustafa BAKIRDEMİR

Bir Ateş Meclisi

Vahyin kanatlarına takıldı sözler,
Güneş seccademe vurur her sabah,
Gözlerimi uzattım yollarına,
Kıtalar boyu duada mıyız,
Kıştaki baharımızı çağırın,
Aya ilahiler söyledim.
Rabbim ağıtlarla yüklendim,
Bir sur sesine duracak nefesleriniz,
Her zelzele sizin müjdenizi taşıyor.
Zamanın göğsünde takılmış bir alınyazısınız,
Yiğitlerini taşıyorsun ülkelere,
İftara ayarlı zaman erlerim.

Kardeşlerimizi sözsüz bırakma Allah' ım,
Titrek sularındayım zamanın,
Ümitlerimi gül açılımına kurdum,
Ezeli miraca Beratla çıkmak için,
Gökten bir maide olsun önümüzde,
Anılar kılıçlarımıza asılı kaldı,
O güneş ellerini çoktan kaybetti,
İstediğim saate denk gelmedi rüyalar,
Sana güneşe tutunmak düşüyor,
Panayırlarda ütopya bolluğu var,
Gölgelerden güneşlere düş artık,
Selam rüzgâr rüzgâr savrulur her yer.

Bir dua yağmurudur onlar için bahar
Zaman öreduracak kaderini asrın,
Kaderin sesini duymamaktan korkun,
Güneşin kızıllaştırdığı bir sonbahar günü,
Bir çile dehlizinde öğreniyorum dersimi,
Salkım salkım düşlerime bakarak,
Denizler paylaştı acılarımı,
Bulvarlar nefeslendiler artık,
Kader anıt bir ülke oldu başımda,
Vaktüzre
Bir sahurla dokunur dualar,
Güneş ilk selâmına oradan başlar.

Bir poyraz hışmıyla uyandığım günler,
Neden bulut gözyaşını çözmüyor,
Gökte şimşek midir her açılan gül
Gül derer ipek örtülerde anne,
Dokunuşu baharın,
Hızır çeşmelerini akıtın,
Dışarıda fırtına beklemek çok zor,
Rüyasını kaybeden garip yolcu üstüne,
Çağırdım yaz baharı.
Garip bir bulut düştü üstümüze ansızın,
Seni çağırıyorum garipler otağına.
Her kelime geceye ışık taşır durmadan.

Nedendir ki bu sorular hep bana,
Bir kitabe alınyazım,
Seçkin vakitlere ayarlı,
Şahdamarda açan güle,
Bir şiirin ruhuna karışarak yanarım,
Namluları ölüme ayarlı saatlerin,
Bir selâmla parçalanır mahzenler,
Bir fener alayım geçer her akşam,
En gerçekten düştü alnıma bir ak,
Işıklı kelimeler yüklendi hayalime,
Sen bir ansın yüreğimde her zaman,
İlk uçuşum yuvadan.

Surdan bir ırmaktı önüm,
Uzayan yollar üstüne,
Bir ruh ki cennete uçarak gider,
Alev yağmurları renk alır birden,
Bir piramit tepesinden devrilen,
Gerçek bir doğruya esti rüzgarlar,
Hicret kuşandı gece özlenen sefer için,
Mağara ışığında aydınlandı garipler,
Bir bakışa okyanus sığdıran gözler için,
Aşkımın şölenine ses düştü ötelerden,
Ve sonsuz ışıklarına götürürler,
Tükenmez bir hazineye şifre olmak için.

Vakit bolluğunda kaybettim kendimi,
Definelere vakit azaldı artık,
Bütün mevsimleri çağırırım imdadıma,
Gelecek zamanların saatlerini kurun,
Hem neden bekleyenler görünmüyor,
Ey vaktine geç gelenler,
Önce yüreğimi çaldılar,
Teslim edilmiş emanetler üstüne,
Bırak mı, diyorsun bana bunları,
Gözde rü' yet
Gayb ırmağına döküldü,
İlk Hira yankısından beri...

Yalçın dağlar yankılandı enginlere,
Kudüste mi, bestelendi marşımız,
Ulu bir dağ bereketidir onlar,
Bütün darağaçları sökülecek,
Neden göç hep benim kaderim oldu,
Damarlarıma kan yürüdü benim,
Kim yüreğiyle karşılaşmak istemez,
Çiçeklerle halkalanmış,
Gökyüzü değişimi yere yansıdı artık,
Bir sur saatiyle sesin,
Zindana yankı düştü dostlar,
Bütün gelecekler çağrıldı bir bir.

Ay çoktan devrildi batı üstüne,
Kavuşmaya muştulandığım zaman,
Kristal camlara düştü ayrılık,
Ezanlara uçar güvercinlerim,
Gelecek kuşları bekleyedurdum,
Ne şehirler geçip, ne yüzler gördüm,
Ay loşluğunda,
Bir dünya var aydınlanan,
Bu teşehhüd bitmedi bitmeyecek,
Bir kıyam yankısında gülleriniz,
Bir selâm maviliğinde başlarımız,
İlâhi yankını besteler güneş,
Kor alevde güller açtı sonsuza,
Sunduğum bir güldü çile ateşi...
Hiç durmadan yürüdüm,
Adına adım adım…

Vahyin Kanatlarına Takıldı Sözler

İtiraf ederek yüklendim emaneti,
Kaybolan öteleri gördüm gözlerinde,
Kelimelerin kaybettiği noktaları aradım,
Hicranı yüklenmiş bir Mesih ardından,
Yürüdüm özgürlüğüme...

İtiraf ederek yüklendim kaderi,
Tarifsiz sükûtuna daldım zamanın,
Önlenemez bir bölünme bekliyor her yer,
Bu ruhun başkaldırışı isyana,
Gecem ve gündüzüme.

İtirafıma karıştı çile bu kutlu ayda,
Şehirler ortasında bekledim gelecekleri.
Vahyin kanatlarına takıldı sözler,
Ayrılık geldiği zaman,
Diriliğime.

İtirafım soluklanır sonsuz ufuklara,
Lime lime merhametle kuşandım.
Bir kıyam vaktine söndü her şehir,
Edebi arzuya savrulur zaman,
Zaman dönüşüme

İtirafım bir sırra remiz oldu dostlar,
Hayal meyal ufuklardan aşarak geldim.
Ne kıvılcımlar düştü ikram soframa,
Ruhun çetin yüzüne savruldum,
Savruldum dirilişime

Güneş Seccademe Vurur Her Sabah

Yaralı vicdanlar takıldı bulutlara,
Yokluk savrulur fırtınalardan,
Hakikat doğar ufkuma,
Uğrunda olduğuma…

Yeniden görmek için yıldızları geceler,
Ruhum ışıtır karanlıkları,
Güneş seccademe vurur her sabah,
Kanatlanır sonsuza

Uğrunda olduğum da
Kanatlanır sonsuza…

Gözlerimi Uzattım Yollarına

Suskun katlarında mıyız yolculuğun,
Görüp de fark edemediğimiz…

Ayaklarımız bizi yavaşlatıyor,
Zaman nereye gidiyor.

Güle uzanırken aklım kanıyor,
Ve kanıyor ellerim...

Aşkım târumar,
Ümidimi bu şehre emânet ettim.
Cennet ırmaklarına uzattım gözlerimi
Gözlerimi uzattım yollarına.

Mor bir sükûn insin akşamlarımıza,
İkindilerimiz şenlensin,
Oruçlansın günlerimiz,
Suskun kanatlarında,
Yolculuğun.

Gözlerimi uzattım yollarına…

Kıtalar Boyu Duada mıyız

Duada mıyız,
Kıtalar boyu duada mıyız,
İstikametsiz kavimler için,
Bahtsız devletler için duada mıyız?..

Ey kan içinde boğulanlar,
Ve ey varlık düşmanları,
Duymuyor musunuz?
Kimden ne istiyoruz.
Ve kimden ne istiyorsunuz.
Dualarda mıyız, dostlarım
Dualarda mıyız?..

Kıştaki Baharımızı Çağırın

Ey gerçek hürriyeti ölüme çıkanlar,
Ve ey gündüz yorgunluğundan geceye geçenler,
Dualarınızı yayın yeryüzüne,
Ebedîlik dileyin bütün fânilere.

Ruhu kaybolmazları çağırın ne olur,
Kaderimizi çağırın,
Ertelenen güzelliklerimizi yeniden çağırın,
Taklidi olmayan hakikatlerimizi,
Kıştaki baharımızı çağırın.

Mikâil bereketine ve Cebrâil müjdesine,
Götürün yeryüzünü,
Zebur, Tevrat, İncil, Kur'an bereketine götürün,
Yeryüzüne bir hilâl bereketi giydirin.

Aya İlâhiler Söyledim

Bir ay bereketine söyledim ilâhileri,
Aya güneşe rüzgara söyledim.

Sesimi bu şehre boşalttım,
Dağlarıma bir alev yansıdı ansızın,
Dilime doldu kelimeler ilâhilerden,
Zümrütten kelimeler.

Bir ay bereketi için söyledim onları,
Söndürülemez bir meşale uğruna söyledim,
Bir ekim güneşine bakarak,
Yürüdüm gecenin en serinine.

Uzaklardaki su sesine serpildi sevinçlerim,
İlâhiler söyledim.
Bir kıyâmet vaktine sesler taşıyan,
İlâhiler söyledim.
Bir ay bereketi için söyledim ilâhileri.

Dostlar
Aya İlâhiler söyledim...

Rabbim Ağıtları Yüklendim

Rabbim,
Ruhumu yer altından kurtaran Rabbim,
Sana hangi dualarla uzansam.
Yüklendim ağır emanetimi,
Güneş rengi ağıtlarımı,
Bir mağlubiyete mahpus alınyazımı yüklendim.
Kan sızdıran şehirleri yüklendim,
Rabbim bir sükût azabıyla pişti acılarımız,
İkibin dokuz ne sırlarla seferde Rabbim,
Rabbim ne sırlara seferdeyiz biz.

Ruhumu yeraltından kurtaran Rabbim
Sensin Alîm ve Hakîm…

Bir Sur Sesine Duracak Nefesleriniz

Kardeşlerim,
Hangi güneşten koptunuz, hangi nehirlere karıştınız,
Şili'nin, Arjantin'nin, Peru'nun,
Nerelere hangi ülkelere aktınız,
Günler geceler ne ki mevsimleri yadırgar oldunuz,
Buradan giderken bahardınız,
Bahar olarak gittiniz..

Kardeşlerim,
Gönlü yaralılara gittiniz,
Altın palmiyelere, göğün rengini verdiniz,
Siz bir rüyaydınız,
İncil'i okuyanların kardeşleriydiniz,
Kayıplarıydınız onların,
Benim kardeşlerim.

Işık ordularını çağıranlar,
Rahmeti çağıranlar bin bir baharla,
Kardeşlerimi çağıranlar.
Panama'da, Meksika'da, Paraguay'da
Ölmez bir kanışa çağıranlar.

Ey karanlıklara çağırılan aydınlıklar.
Ey toprağa suya ateşe havaya çağrılanlar.
Ey tufan sonrası yiğitlerim.
Kardeşlerim benim.

Ahir zaman habercileri.
Hatıralarınızı yaban ellere savurdunuz.
Asıl bilinmeze savurdunuz kalbinizi.

Bir sur sesine dönecek nefesleriniz.
Ve nefeslerinizle yeşerecek her ülke.
Batan güneşlerim, doğan müjdelerim.
Hasretim, yüreğim, ruhum,
Benim kardeşlerim.

Her Zelzele Sizin Müjdenizi Taşıyor

Okyanus köpüklerinde görünür gölgeleriniz,
Bir güneş karışımı, yer altı nehirleriniz akadursun,
Her zelzele sizin müjdenizi taşıyor.
Felâket bezirganları korka dursunlar ne çıkar,
Siz yetersiniz insanlığa kalbiniz yeter,
Dualarınız yeter kardeşlerim.

Washington'da gördüm sizi, Moskova'da gördüm.
Londra'da, Berlin'de, Paris'te, Brüksel'de ayak sesleriniz,
Kalplerinizle yaşıyorsunuz sizi kalbinizle görüyorlar.
Bütün başşehirlere düştü gölgeleriniz.
Kıtalara düştü,
Kalplerine düştünüz mağdurların.
İman mağdurlarının.
Destanınızı tamamlayın destanlarım benim,
Benim kardeşlerim.

Şafak öncesi hasretlere sağnak sağnak akacak,
Bir iftar sofrasında erenlerim.

Güne gül saçıyorsunuz kardeşlerim,
Güne gül saçıyorsunuz.
Ve siz yaşıyorsunuz,
Gözlerinizde bir şevk yankısı,

Zamanı kendinize döndürdünüz.
Kutuplarda nev bahar,
Ruhumun yer altı sızıntılarında varsınız,
Burçlarımda yalnız değilim,
Kavgam yok benim, kavgamız yok bizim,
Cihadımız var.

Bu sevda savaşında bütün Leylalar
Bin muştuya alem oldular artık,
Kardeşlerim var benim.
Kardeşlerim var.

Göklerde aradıklarını yanlarında bulanlarda bayram var,
Güneşten daha lekesiz aydan daha parlak,
İnsanlığın yeni alın yazıları doğdu artık,
Alınyazılarında muştular var.

Ey masumluğu resmeden yiğitlerim,
Güllere su verin ve gülümseyin,
Sabırla sabrınızı perçinleyin.

Bir adım daha öteye, öteler için gidin,
Karanlık adalar kalmamalı,
Karanlık kalpler kalmamalı,
Bu dünya sizin vereseniz,
Bir bilseniz kardeşlerim,
Kardeşlerim bir bilseniz…

Zamanın Göğsünde Takılmış Bir Alınyazısınız

Sen kardeşsin,
Ağlayanların ağladılar sen ağlamamalısın.
Şimdi sen gözyaşların aktığı topraklardasın,
Afrika'dasın Ekvator'dasın,
Prangaları kıranlarlasın.

Kalbindeki güllerin açtığı topraklarda,
Siyah güllerin beyaza düştüğü yerdesin,
Hasretin sese düştüğü yerde,
Kardeşin kardeşle buluştuğu yerdesin,
Sen kardeşsin.

Sen kardeşsin,
Eritre'desin, Habeşistan'dasın sen Bilâl'sin,
Sen vakitlerin ezanısın.

Çilelerin doruğunda vaktin geldiği yerdesin,
Ormanların beklediği yankısın,
Siyahların beklediği yankı,
Ulaşılmazlardasın.

Gündüzlerin gündüzü, güneşlerin güneşisin,
Güzellerin en güzeli,
Sen kardeşsin.

Sen kardeşsin,
Zamanın göğsünde takılmış bir alınyazısın,
Namazın ve orucun alınyazısı,
Kubbelerin ve minarelerin alınyazısı.

Okyanuslara yansıyan aysın,
Ormanların bağrına boşalan rahmet,
Sevgilileri anne olacak ülkelerdesin.

Mutlak sükunet oldun, kargaşalar dünyasına,
Kendiyle savaşanlara barışsın,
Sen kardeşsin.

Sen kardeşsin,
Başlat her gün yeniden maceranı,
Kevser' e bandır sana değen gözleri,
Günahlarından arındır.

Fırtınalara diren, kayaları parçala,
Haritandaki hüzün çizgilerini yok et.
Geçmiş günlerin cehennemini söndür.
Yarınlara cennetleri arala,
Yarınların cennetleri sensin,
Sen kardeşsin.

Yiğitlerini Taşıyorsun Ülkelere

Sen yiğitsin,
Sen kendinden korkmayan ve sen ürkmeyensin,
Kurtlar sofrasında olmayansın,
Umursamazlığa can olanlardan ayrılan,
Ateş ateş olup yanansın.

Nil'sin, Fırat'sın, Dicle'sin,
Bağdat'a akansın,
Maveraünnehir'de akansın durmadan,
Yiğitlerini taşıyansın ülkelere,
Hazar'a taşıyorsun durmadan umudunu,
Bakü'ye, Mohaçkale'ye, Astrahan'a ulaşansın.

Söyle yiğitlerin neredeler,
Neredeler yiğit kardeşlerin Avarlar,
Kafkas dağlarına kan mı düştü kar mı,
Çağlayan ırmaklarına ne oldu,
Gimri nerede, Aşilta nerede, Günip nerede,
Şamiller neredeler,
Sen neredesin,
Sen yiğitsin.

Sen yiğitsin,
İçinde eridiğim şehir yükseldiğim sur oldun.

Kalbimin damarlarına vuran çilelerim,
İftar akşamlarım,
Minarelere tırmanan ezanlarım,
Kahraman yiğitlerim.

Ülkelere gül yağmurları yağdıranlar sizlersiniz,
Ölümsüz medeniyetin sembollerisiniz,
Ruhumuzun şarkılarını söylediniz, ülke ülke.

Kıta kıta birlik oldunuz,
Beyaz güvercinlerinizi uçurdunuz beldelere,
Stepler'de buz oldunuz, Ekvator'da yağmur,
Böyle sevdiler sizi,
Kendilerini buldular, kendilerini sizde bildiler,
Kendileri oldular,
Sen cemremsin,
Ve sen yiğitsin... Ey!...

İftara Ayarlı Zaman Erlerim

Kahramanlarım,
Işık medeniyetini hiç durmadan aralayanlarım,
Yıldızları tahlil eden bakışlarınızla varsınız.

Ey gök sofralarının davetçileri,
Bütün karanlıkları yokluğa gömenler,
"Sökün sökün sahte su borularını,
Ev, ev merhamet şebekeleri döşeyin,"
İçirin susuz ruhlara ölümsüzlük şarabını,
İslâm'ın Kevser' ini sunun bütün susuzlara,
Ülke ülke, şehir şehir, köy köy,
Renginizi ırmaklara katın,
Bulutlara verin emanetinizi,
Sizi taşıyacak bulutlara.

Testilerinizi kırık bir testiden doldurun,
Şua şua, lem' a lem' a kabarın,
Hulûsi olun, Sabri olun, Süleyman olun,
Çam dağında sabır olun,
Hafizalarım benim,
Kahramanlarım benim.

Yiğit kahramanlarım,
İftara ayarlı zaman erlerim,
Ve şehâdet parmaklarım.
Kıtalara nur taşıyanlarım,
Ademoğlunun dua kanatları kardeşlerim.

Bütün kelimeler size serfiraz,
Huzurunuzda el pençe bütün şiirler,
Müjdecilerim benim.

Çin seddinin kutlu sığınağı,
Ey hakikat yüzlüler,
Ey mağdurların gerçek sığınakları,
Yiğit kahramanlarım benim.

Kardeşlerimizi Sözsüz Bırakma Allah'ım

Allah'ım,
Nefsin girdabında bocalayanlara emân ver.
Rahmetinin enginliğine çıkar muzdaripleri.
Aşkına ve rızana çıkar müminlerini,
Tevekkülün zor yokuşunda sabır ikramında bulun.
Baharımıza nur ver, Yâ Rabbî.
Kalplerimize tevhid çiçekleri açtır, Allah'ım,
Hızırsız bırakma bizi.
Seninle olmanın sırrına erdir.

Kardeşlerimizi sözsüz bırakma Allah'ım,
Bizi güçsüz bırakma, bizi sırsız bırakma.
Bizi gülsüz Medine' siz bırakma.
Işık düşür üstümüze.

Bizi bizsiz bırakma Allah'ım,
Dünyaya düşen gölgelere fer ver.
Gaybın ilhamını kesme üstümüzden,
Bizi takatsiz bırakma Allah'ım…

Titrek Sularındayım Zamanın

Bir dünya rüzgarındayım,
Ömür boyu savrulan bahar dokunuşlarıyla,
Titrek sularındayım zamanın.
Bütün mevsimlerin cennetine yürüdüm.
Son baharın,
İçimdeki depremi durduramadı, hiçbir şey,
Hiçbir şiir kardeşlerimi anlatamadı,
Hiçbir mecnunun aşkı aşamadı, onları,
Hiçbir Leyla önlerini kesemedi.

Bir ateş harmanında dünyayı paylaştılar,
Bir ateşten bir ateşe durmadan yürüdüler,
Bağdat yangınına Kafkas fırtınalarını savurdum,
Durmadı kopan fırtına.

Günübirlikle tersyüz olmuş Ademoğlu,
Obur bir derdin tuzağında artık,
Aç kurtlar sofrasında.

Kardeşlerim neredesiniz,
Unutulmayı kalplerden kazıyın kardeşlerim,
Çılgın bir alev her yer.

Sonsuzluğun Kevser' ini boşaltmayacak mısınız,
Vahiy ulu dağları aydınlatıyor,
Sizi aydınlatıyor,
Sizi aydınlatıyor.

Ümitlerimi Gül Açılımına Kurdum

İhtişamların gölgeleri kırıldı sularımızda,
Hayallerimizi çevreleyen kaderimizdi.

Muhasebe savaşımızı,
Soran sorana kardeşlerim soran sorana,
Savaşımız bitmedi, bizim kendi savaşımız.
Kazanmak üzereyiz.

Özlüyorum sizi özlüyorum,
Ey başşehirlerin başşehirleri,
Şehir sizsiniz ülke sizsiniz sıla sizsiniz,
İnkar girdabında yorumunuzu siz yorun,
Duasınız siz.

Bütün ihtişamların gölgesi kırıldı duruluğunuzda,
Sahte mehtapları sökün yerlerinden,
Gökkuşağınızı indirin önlerine,
Sorgumuzu bitirmeliyiz.

Ümitlerimi gül açılımına kurdum,
Derbent güllerini, Maykop güllerini, Kafkas güllerini,
Bir gökyüzü sepetinde taşıdım hayatı,
Hayatı ve bütün varlığı,
Hayattı varlığınız.

Ümitlerimi gül açılımına kurdum,
Pekin de ne varsa Tokyo da o,
Sydney de ne iseniz Singapur da o,
Yeryüzü kardeşlerim için bir gül açılımı.

Oruç ruhunu bütün bir ömre kuranlar.
"Eşhedû' nün vakur bekçileri.

Nerelerden gelmiyor ki sesleriniz.
Ve yalnız varolacak sizin sesiniz.
Toprak bastığınız yerler damar damar.
Kan yürüyor, can yürüyor ve siz yürüyorsunuz.
Destansız yarınlara destan olmak için,
Moğolistan'da esen rüzgarınız Yakutistan olur.
Steplere savrulursunuz.
Geceler sizin için beyaz, gün bitmek istemiyor.
Gelecek sizsiniz siz.

Kınalı ellerinizi duadan indirmeyin.
Kınalı gözlerinizde ümit alev kor.
Çağınızın kalbini sökün.
Bir Cebrail nefesiniz…

Kurun ülkeleri beklenen o gül açılımına.
Kendi açılımınıza kurun ülkelerinizi.
Siz; siz iseniz.

Ezeli Miraca Beratla Çıkmak İçin

Bismihi Sübhanehü,
Şafak rengini massederek yürürüm,
Yürürüm peteklerime düşen nimetlere,
Ve dünya bahçelerine yürürüm.
O bahçelere ruhunu damıtanlara yürürüm,
Batum'da akşam, Bakü'de mehtap,
Bağdat'ta şafakla yürürüm.

Tahran karamsar ve tedirgin,
Riyad mefluç, Şam yorgun,
Kahire için için kaynıyor,
Bunlar kaderim benim.

Geleceğe buralardan yürümek,
Ve insanın kalbini kuşatmak,
Ezilmiş yürekleri yeniden onarmak,
Yitik cennetlerine taşımak için,
Kaybettikleri güneşi yeniden sunmak,
Ezeli Miraca Beratla çıkmak için,
Orucu bayram yapmak,
Dikenlerden arınmış bir dünya kurmak için,
Bismihi Sübhanehü,
Bismihi Sübhanehü.

Gökten Bir Mâide Olsun Önümüzde

Savaşsız bir hatıramız olsun,
Yıllarımız hep baharla bölünsün,
Gökten bir mâide olsun önümüzde.

Bütün çocuklar İsmail,
Bütün babalar İbrahim olsun,
Gökten bir mâide olsun önümüzde.

Bütün ırmakları durdurun şelâle olsun,
Bütün çölleri ekin gül gül olsun,
Gökten bir mâide olsun önümüzde.

Bütün insanlar kardeş olsun,
Bütün kardeşler kardeş olsun,
Bütün mihraplar Mekke,
Bütün minberler Medine olsun,
Gökten bir mâide olsun önümüzde.

Bütün rüyalar gerçek rüya,
Bütün Yusuflar Yusuf olsun,
Bütün muhabbetler Muhammed olsun,
Gökten bir mâide olsun önümüzde.

Anılar Kılıçlarımıza Asılı Kaldı

Biz kader mahkumuyuz kardeşlerim,
Yırtık yüzyılların yıkıntıları altında,
Bin azap zehrini taşıdılar soframıza.

Anılar kılıçlarımıza asılı kaldı,
Asya asılı kaldı,
Kızgın bakışlarımız göl göl birikti içimize.
Kaybettiklerimizi bulmak,
Geleceği bulmak,
Esir Ademoğlunu bulmak için.

Viyana bir bozguna hâlâ mahcup,
Hâlâ Leylalar Mecnunsuz,
Biz kader mahkûmuyuz...

Âdil kadere de deriz ki,
Asıl suçlular biziz,
Gülleri kurutanlar biz olduk,
Bülbülleri susturanlar da biz.

Gün doğumundan gün batımına,
Bütün bahçeler tarumâr,
Bütün şehirler mahzun,
Bütün geçitler harap.

Biz kader mahkumuyuz kardeşlerim,
Biz kader mahkumuyuz.

Yeşile kor düşüren de biziz,
Bütün dağlarımıza kara kül düştü,
Mevsimler kızıl kıyamet,
Ebedî güzelliklere vademiz eksik,
Vadimizi tutamayanlar da biz.

Kızıla çaldı akşamlarımız,
Tespihi dağılmış dervişleriz,
Âdil kadere deriz,
Âdil kaderdeyiz…

O Güneş Ellerini Çoktan Kaybetti

Kar güllerini kar güllerine,
Elhamra'nın kurumuş çeşmelerine götür,
Ne yapacaksın sorma,
Batıda duran saatimiz sahipsiz.
Ulu bahtlarını kaybettiler.

O iller güneşini çoktan kaybetti,
O güneş ellerini çoktan kaybetti.

Bir Eyüp sabrına durdu saatler,
Aşk kadehi şarabını kaybetti.

Merhamet devşiren nice gönüller,
Şimdi şiirini kaybetti.

Bir Kur'an ki kaderlere armağan,
Bir Ümmet ki kitabını kaybetti.

İstediğim Saate Denk Gelmedi Rüyalar

Gönül ülkelerine yürüdünüz, kadere yürüdünüz,
Sevginiz İsrafil suru kadar güçlü,
Mevsimleri döndürdünüz.

Çile büyüsüne takıldı göz bebeklerim,
İstediğim saate denk gelmedi rüyalar,
Yorumları öldürdünüz.

İzin verdiğim kadar ocaklar yana dursun,
Açılmamak üzere sürmelendi türbeler,
İçimi söndürdünüz.

Sana Güneşe Tırmanmak Düşüyor

Dermanım nurdadır benim.

Kalbimde doldurulmaz dualarım var,
Yaktığın ışık çok uzaklarda yiğidim.

Sese astığın ışıklarına ne oldu,
Samanyolu'nda geceleyen ışıklarına.

İnkara döküldü sözlerin inkarı yaktı sözlerin,
Engeller devrildiler bir bir.
Tesadüf oyuncakları süzgecinde yok oldular,

Lem'aların tayfları altında parçalandılar,
Sana yürümek düşüyor.

Yeryüzünün kan göllerini,
Sana kurutmak düşüyor.

Sana güneşe tırmanmak düşüyor,
İki iftar arasında hayat,
Bana bu bayram da yanmak düşüyor.

Panayırlarda Ütopya Bolluğu Var

Hicret ışıkları ilkelliği böldüler,
Sessizliğe açıldı bütün fetih kapıları,
Ve aykırı hayallerde güz vurgunu,
Yollara düşüverdiler bir bir,
Bir figan çadırında insanlık,
Dönüşümsüz dünyalarına ağlıyorlar.

Varolmak savaşında çetin imtihan,
Cellatlar arenasında tufan var,
Meşaleleri yansa da bin bir gece,
Yine matem var.

Ey ay ışığıyla geceye taşınanlar,
Ey yolu beklenen ahir zaman peygamberi,
Bu gölge oyunlarını, sonlandır artık,
Kalelerimizde deprem var.

Ölümsüz saltanata kanatlı gurbet şehitlerimiz,
Aşkabat'ta, Merv'de ve Serahs'ta,
Amuderya o damarlardan besleniyor.
En önemli saatlere akıyor nehirler,
Melek kanatlarının gölgelediği şehirlerimiz olacak.
Batıdan doğuya dolanarak her yer,
İmtihan imtihan üstüne gelecek,
Zafer zafer üstüne.

Saat kadranları parçalanacak,
Sahte aldatışlar bitecek.

Küfür umutsuzluğun yoğun girdabında ölüyor,
Ölüyorlar,
Dönüşümsüz dünyalarına ağlıyorlar.

Hayalimin döndüğü kurumuş çeşmelerde,
Bir Hızır nazarı var.

Panayırlarda ütopya bolluğu,
Ne der o kutlu haber,
Yedi uyuyanların yedi milyon oldu,
Toprakta ses var: kalkın, derlenin, toparlanın,
Sefer var.

Horhordan ses geliyor yiğitlerim,
Çağa baş kaldıran var.
Kutlular meclisi toplandı,
Dönüşümsüz dünyamıza ağlıyorlar.

Gölgelerden Güneşlere Düş Artık

Kadere teslim ol hayata teslim ol.
Oyalanma tek düze bir hayatla.
Kalabalıkta sebil ol
Geylanî, Rabbânî, Harekânî,
Ve Bediüzzaman ol,
Bir Said ölüp bin Said dirilmeyecek miydi,
Çamlıca ol tepelerde Yûşa ol,
Eyüp Sultan ol gecelerde selâmın sura değsin,
Yeditepe ol, yediler ol nefesini karıştır seher yeline,
Özlenen bir fetih ol.

Merih ötesi uzatın ellerinizi uzatın yedi arşa,
Gök makasıyla kesin kurdelaları,
Uçurumları doldur.
Saf depremlerinizi yeniden başlatın,
Ardından bütün başşehirleri,
Kadere teslim ol, hayata teslim ol.

Geriye döne döne lanet okuma,
Basra'da boğulma Bağdat'ta ölme,
Ölüm küllerini savur artık.
Olmazsa olmaz kaderine yürü yürü artık.
Ötelerden gelen sese kulak ver.

Gölgelerden güneşlere düş artık,
Orucu açlığın ötesine taşı,
Namazı miraca çıkar artık,
Ezanları kalbe taşı,
Secdeleri hayata taşı artık.

Ey fırtınaların durduramadığı sen başkasın,
Önünde ölüm kalım sen oyalanıyorsun,
Bir hilâli bir hilâle bağla artık,
Gözlerini şehirlerden kaçırma,
Şehitleri gözlerine tak artık,
Bir hasbilik damar damar kanında,
Bu fantezi mutluluğu yak artık,
Bu şeytanî fanteziyi yık artık.

Selâm Rüzgâr Rüzgâr Savrulur Her Yer

Mucizeler gökyüzünün avizeleri,
Işık evlerinde şehrayin.
Bin gelecek yansır gözlerime,
"Sübhaneke" sularımda durulur,
"Allahü Ekber" dökülür üzerime,
"Elhamdülillah" olur.

Ruhların diriliş sofralarında ders,
Sözler uçuşur üzerlerinde kanat kanat,
Melek kanatları serinliğinde,
Ruhun bekası sunulur o ziyafet sofrasında,
Kemâle eren bakışlarla,
Allah bes bâki heves olur.

Selâm rüzgar rüzgar savrulur her yer,
Kutlu bir deprem olur,
Derviş bir gönüle vurur miracımız,
Arkası gümrah bir nehir olur,
Görünmezlerden ağar melekler,
Kutlu bir sığınak olur.

Bir hilkat tohumu değince toprağa,
Hallaç olur her yer,
Ebuzer bitirir bütün şehirler,
Bütün bir dünyayı parmak ucunda,
Dil oyalanır mı kelimelerle,
Nuru yazılacak bin destan olur.

Kim olmak istemez pınar kadar hür,
İnde erişilmez sevdanı göster,
Ufukları ayet ayet mayala,
Yasin şimşek şimşek ak gözlerinde,
Kıyamet şölene dönüşür artık,
Bin rahmet fışkırır bir Rahman olur.

Bir kalp atışıdır her iftar anı,
Nabız atışları tükenir bir bir,
Her nefes yeniden hayat başıdır,
Nasıl bulur yenilmezi her sabah,
Bilinmezi nasıl duyar bu kalbim,
Bütün durağanlar bir viran olur.

Bir Dua Yağmurudur Onlar İçin Bahar

Ey sınır bekçileri ruhun sır bekçileri,
Ruhunuzun heykelini dikin artık,
O kutlu duayı yorumlayın,
Gidilmedik adalara,
Havariyyun şarkıları söyleyin,
Buhurdanlarınız doldu artık,
Seslerinizde gözleriniz gül açılımında,
Selâm meclisindesiniz.
Yanın artık…

Ey fecir bekçileri fecrin bekçileri,
Vadileri zirvelere nasıl taşıdınız,
Kitabından korkan ruhlar üstüne,
Geleceğin seslerini kazıdınız,
Vaktin son namazına hazırlanın,
Ey kıyamet hengamında doğanlar,
Küfrün göz bebeği söndü artık,
Felah meclisindesiniz.
Kanın artık…

Ulu bir zikrin cezbe seslerini devşirenler,
Sur yankısı bir sesle bölünürler,
Gözlerinde şafak saflığı,
Eski vehimlerini çoktan terk ettiler,
Bir dua yağmurudur onlar için bahar,
Korkularını çoktan terk ettiler,
Artının ve eksinin bütün çilelerini çeken,
Oruç meclisindesiniz.
Banın artık...

Lavlar savrulsa da artık çare yok,
Bu sonbahar bozgunudur hayatın,
Camiler kanatlandı artık,
Minareler sussa da mühim değil,
Kalplere cami silueti düştü,
Kabe göründü artık,
Batıda secde sesleri,
Namaz meclisindesiniz.
Anın artık...

Zaman Öreduracak Kaderini Asrın

Ey varlığın gölgesinde yokluğa erenler,
Nur tutun artık gecelerinize,
Yıldızlar sunulacak meclisinize,
Melekler kanat kanat meclisinizde,
Kuzey de sizin tahtınız güney de,
Gözlerinizi uzaklardan çekmeyin ne olur,
Uzakları yorumlayın bu çile faslında,
Ey Yakutistan kahramanları,
Ey Kazan yiğitleri,
Ey Sibirya havarileri,
Ey Afrika yağmurları,
Sürmeleyin gözlerinizi.

Teslim almak teslim olmaktır,
Yakmak yanmaktır,
Dağlar geçit verecek,
Kızıldeniz yol olacak,
Kurtlar konuşacak, kuşlar konuşacak,
Filistin'de ağaçlar dillenecek artık.
Nura dönen diller hürmetine,
Can veren sabiler hürmetine,
Masum ihtiyarlar ve gönüller hürmetine,
Beytüllahm'da medfun erenler hürmetine,
Mescid-i Âksa'da uruç eden ruh hürmetine,
Sürmeleyin gözlerinizi.

Bu dünya mahşerinde karın bütün gülleri,
Dillerden, renklerden, seslerden bir buket yapıp,
Yeni kıtaya sunun.
Ufuklar yeniden çizilecek,
Güneş bir başka doğacak artık,
Salavat şölenleri bir tufan olup,
Kirleri ruhlarınızdan arındıracak,
Amel defterleri kapanmayacak,
Zaman öreduracak kaderini asrın,
Gözler göreduracak,
Bütün karalar aka dönüşecek,
Hazırlanın dostlar
Sürmeleyin gözlerinizi.

Kaderin Sesini Duyamamaktan Korkun

Okuyun gülün kimliğini,
Sur sesini simgeliyor nehirler,
Ebedî bir medeniyeti heceleyin,
İtikaf öncesi bir arınış için,
Kur'an için,
Rahman bereketi için,
Okuyun gülün kimliğini.

Unutuluştan değil hatırlanıştan korkun,
Riya bataklığında kalmaktan,
Şöhret zehrini tatmaktan korkun.
Çağdaş olmaktan çağ dışı kalmaktan,
Kaderin sesini duyamamaktan korkun.
Yağmurun nefesini duyamamaktan,
Öfke öfke kabarmasından korkun…

Güneşin Kızıllaştırdığı Bir Sonbahar Günü

Güller yakılmayacaktı hiçbir zaman,
Göğsümde duracaktı,
Sabırla aydınlanan göğsümde,
Kalbimize gelen ihtarları anlayacaktık,
Önümüze çıkacaktı bütün hakikatler.

İsm-i Azâm'ın bütün nurlarını görecektik,
Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddüs
Doğacaktı bir bir,
Hücrenin darlığından arşın derinliğine uçacaktık,
Güllere uçacaktık,
Güller yakılmayacaktı hiçbir zaman.

Güneşin kızıllaştırdığı bir sonbahar günü,
Orucun sararttığı aydınlık çehreler gördüm.
Ay vardı gözlerinde ve hiç eksilmiyordu,
Bir dünyadan bir dünyaya geçiyorlardı.
Sırları çözülüyordu uğradığı yerlerin,
Kıtlıktan berekete açılıyordu bütün aralıklar.
İnsana kendini bulduran aralıklar...

Güneşten döküldüler toprağa,
Ve piştiler durmadan,
Geceye ve tarihe ses verdiler,
Sebil oldular, sebil oldular, sebil oldular...

Bir Çile Dehlizinde Öğreniyorum Dersimi

Şadırvanlara kapansam mı, kurumuş şehirler için,
Ağıt olsam mı, yollarına.

Her dileğim af oldu da ne oldu,
Nice kadri büyük geceler geçti üstümüzden,
Nice kutlu zamanlar geçti.

Esaret bitmedi kitaplarda hâlâ mühür var,
Mâsum boyunlar tasmalı,
En sevdiğim gurbet ufuklarında,
Bir çile dehlizinde öğreniyorum dersimi,
Kurumuş şehirler için iftarsız günler için.

Sağnak sağnak üzerime boşalıyor şiirler,
Bir şelale altındayım gün boyu.

Maveradan sesler atıldı ufkuma,
Bir bir inci dizdim özlemlerimi,
Cuma saatlerimi mısraladım,
Ulu hatibimin gözyaşlarında.
Fatih'te doldum, Süleymaniye'de boşaldım,
Yıllarca bekledim o şafakları,
O alev kelimeler yansır gözümde,
Sağnak sağnak boşalıyor zaman.

Söylemediklerimi fısıldarım saatime,
Ağaran saçlarımda umudum aydınlandı.

Burcuma takılmış bir fitil gibiyim,
Şuuraltım hercümerc,
Esile-i Sitte'm cevapsız kaldı.

İzmir günlerimi geri getirin,
Manisa bağlarım mı bozuldu yoksa,
Ses vermiyor mu bütün Ege,
Edremit' e hicran mı düştü,
Matemde mi nevbahar,
Duygularım fısıldanır saatlerime,
Yine yüreğime dokundu,
Serin bir eylül rüzgarı.

Salkım Salkım Düşlerime Bakarak

Sözlerin en efdali: "Lailâhe İllallah",
Beraber mizened âlem.
Dokunur benliğimize dört bir yandan,
Gözlere sunulur bütün güzellikler.
Arştan gelir ses arştan gelir sesler,
Bir şehrayindir her yer.
Bu güller arasında duyulan kalbimin sesidir.
Izdırabın ışık sesi ay tahtında büyüyen,
Bir töre gibi değer yüzüme,
Yanar bütün lambaları Hakk'ın.

Atina gülleri solgun Roma gülleri,
Solmak kaderleri,
Gidenlerden selâm gönder ey sılam,
Gözlerim kızıl duman,
Serin özlemlerime düştü menekşelerin,
Alınyazım gölge saldı bahara,
Seni çağıracak,
Salkım salkım düşlerime bakacak,
Hep ismini haykırdım yeryüzüne durmadan,
Fermanındır kalbimdeki feveran.

Elim değil elin değdi alnıma,
Işıktan saf lekesiz,
Tek sevgilim ilk sevgilimdir benim.

Gönlümdü ay ışığı,
Neden etrafa baktın,
Kalbimin baharında yeşeren gözlerindi.

Günlük acılarımı büyüttüm bile bile,
Ses vermedi kaderin.
Sen aydasın yerine ben zincire vuruldum,
Bir itikaf sesidir benim garip sözlerim.
Tek sevgilim ilk sevgilimdir benim

Denizler Paylaştı Acılarımı

Atıldım yangınlara yandı hatıralarım,
Dönüp döndürdü acılarım.

Bir ay kırılması şiirlerimi,
Bir kalbin saltanatına armağan ettim.

İlk sevgili haberini kurumuş çeşmeler verdi,
Görünmez yıldızları gözledim durdum,
Izdıraptır anlarım.

Bir oruç gecesi gökten düştü ay,
Denizler paylaştı acılarımı.

Uçsuz, bucaksız ve sahilsiz,
Bir doğum gününe gömdüm bildiklerimi.

Donmuş ruhlar kanat açana kadar,
Başımda geçmiş zamanların kâbusu,
Aranıştır anılarım.

Bir şehrayindir iftar sofralarım.

Bulvarlar Nefeslendiler Artık

Bir Mehdi bereketi düştü şehirlere,
Bir Mesih bolluğu düştü,
Bulvarlar nefeslendiler artık,
Isparta Bediüzzaman oldu,
Ey kutlu şehir bu şeref yeter sana.

Kalbime yağan şafaklar neredeler,
Emirdağ nerede, Çalışkanlar neredeler,
Ahu gözlü o Ceylan' lar nerede.
Bir kıvılcım sıçradı Bürüksel' e,
Kaybettikleri kalplerini buldular uzaklarda,
Batan güneşlerini buldular.

Pişmanlıklarına bir çağrı buldu Batı,
Ey gelecek zaman yakın ol artık,
Ey müjdeyi bekleyenler kalkın artık,
Yeni rönesanslara vahiy giydirin,
Lav püskürtün zirveler,
Muştu kader olsun artık,
Tutsaklığın özgürlük olsun,
Kıyamın "Allahu Ekber"
Gökyüzünü delsin secdeleriniz.

Bütün onurlar önümüzde onurlansın,
Zamanı koptuğu şehre döndürün artık.
Ey güneşini bulan ülkeler,
Vahiylenin artık,
Sure sure büyüyün,
Ayet ayet gerilin,
Kur'an olun artık,
Kur'an olun...

Kader Anıt Bir Ülke Oldu Başımda

Sensiz doğuşunu seyrettim,
Güneşin.

Düşlerime düştü şarkılar,
Bir mehteran bölüğünde,
Bir uğursuz ıslık böldü rüyamı,
Çiçeklerim güz günü...

Büyüsünü kaybettim bir kutlu anın,
Büyüsünü kaybettim zamanın.

Kader anıt bir ülke oldu başımda,
Şifresi kutlu bir duaya takılı,
Bir itikaf vaktine ayarlı.

İnsanoğlu mükerrem,
Cenneti bir şeytanla gölgelendi.

Bütün zamanlarda,
Bir iblis yönetti şehirleri,
Zehir tozlarını içirdi bin bir hileyle,
Bin bir hile karıştırdı ağıtlarına.

Bir gaflet baldıranı bütün bahçeler,
Bir iblis şarkısı her tarafta,
"Muavizeteyn" okuyun diller.
"Muavizeteyn " okuyun...

Vaktüzre

Samyeti,
Vaktüzre,
Sifenks,
Sıkandal,
İbrikleşmiş.
Düldül,
Cevher,
Birsam,
Portrem.
Âbıhayat,
Bengisu,
Usâre,
Ahengim.
Zebercet,
Defne,
Mezmur,
Drajem.
Metafizik,
Namütenâhi,
Değdirin kalbime,
Elerim.
Benim …
Mahzundur
Ey!.. Kalbim…

Bir Sahurla Dokunur Dualar

Bir sahurla dokunur dualar,
Bir iftarla dokunur,
Bir âminle dokunurlar.

Uçurumlar oruçla aydınlanır yiğitlerim,
Oruçla aydınlanır,
Necat olur…

Şiirler yazılır üzerine,
Kalp kâsesinden cevherler sunulur gün üzerine,
Dualar bir sahurla dokunur.

Bir sahur vaktine sarılır sonsuz nimetler,
Ötelerde açılmaya hazırlanır,
Kurtulur canlar ten celladından,
Bu mevsimde.
Hilâl büyür büyür bir dolunay olur,
Hüzünle küçülür her gece,
Kalplere bir hüzün estirir.

Kuşlar kendilerine uçarlar,
Çiçekler kendilerini açarlar,
Bir sahur olurlar…

Güneş Selâmına İlk Oradan Başlar

Aydınlatıyor mu, aydınlanıyor mu, gece,
Şafak kurdelalarını çözdü artık.

Ezanlar bir baştan bir başa sardı cihanı,
Hayatı aslına götürürler,
Karanlıkta yeşeren tohumlar gibi,
Anadolu gibi.

Bişkek seferde doğudan batıya,
Güneş ilk selâmına oradan başlar.

Bir selâm yumağıdır güneş,
Şems sure olur,
Güneş kendini aydınlatıyor,
Bir besmele gibi,
Kendiyle başlıyor zamana,
Kendi olarak.

Kelebekler mi, o kutlu sefere çıkan,
Beklemez mi, o kutlu sefere çıkan.

Bir Poyraz Hışmıyla Uyandığım Günler

Çocukluk yıllarım olmadı benim,
İftar sahur arası bir gidişteyim.
Mahmutbey bütün dünyamdı ya da hiç değildi,
Hayalimi köyüme sığdıramadım,
Çocukluk yıllarım olmadı benim.

Buruşmuş bir kartpostal gençliğim,
Yakayım dedim yakamadım.
Satmak desem kim aldanır ki,
Maraş demirciler çarşısında dövülüp durdum,
Ruhum o yırtık hatıralarla dolu,
Ulu cami müezzininin ezan nârâları,
Sararmış bir gözyaşıdır benim gençliğim.

İlk korkum "Gençlik Rehberi" ne düştü,
Sakladım ve okuyamadım.
Zaman zaman üzerime düşerdi Ahır Bağı
Altında Maraş ovası gibi preslenirdim.
Bahara susamışlığımı yaralanmış akasya ağaçları haber verirdi,
Soluklarını ensemde duyar ve irkilirdim,
O şehri kimler götürdü ve nereye…

Bir güz kadehinde köpürdü zaman,
Şeyhâdil mezarlığına döküldü.

Düşlerim döküldü bir bir kale dibinde,
Alışmaya çalıştım alışmaya çalıştım,
Alışmaya çalışıyorum hâlâ.

Orucu bir hediye sundular gözlerime,
Tekbir oldum her akşam.

Bir poyraz hışmıyla uyandığım günler,
Kurtuluş günlerim oldu.

Aşkın dar sokaklarında kayboldum ey sevgili,
Gün batımı bir rüzgâr.
Her şey gün batımı bir rüzgarmış meğer....

Neden Bulut Gözyaşını Çözmüyor

Bahçemize gül dolarmış her bahar,
Aşk için mi, yağmalandı aşkımız,
Bu toprak ne zaman bir vakte dursa,
Aydınlanacak o güne aynalar.

Hangi toprak mayalar kızgın toprağı,
Neden bulut gözyaşını çözmüyor,
Bir ümit rüzgârına,
En verimli hasad vakti dualar.

Bir iftarlık ayrılık.
Mezarlara düştü çoktan yıldırım,
Törenlere kaldı bizim ayrılık,
Ak bahara boşalıyor ırmaklar.

Kaybolur mu yıldızlar şehir ışıklarında,
Geçmiş zaman kanamışta ne olmuş,
Beyaz güller dökülecek üstüne…
Cehennemi soluklanır odalar.

Gökte Şimşek midir Her Açılan Gül

Birbirlerini yağmurla alıkoyanlar,
Neden bahçelere taşınıyorlar.

Gökte şimşek midir her açılan gül,
Gülle çevrili şehirler,
Ey kendi vatanlarında gurbetleşenler.

Yolağzındayım kardeşlerim yolağzındayım,
Her şiirim bir adak kurbanı gibi,
Merhamet bekler,
Göğsümden elime ayrılık düşer.

Bir çay saatine durdu yangınlar,
Dicle durdu artık,
Bağdat durdu,
Sedirlerde Kur' an okuyanlar durdu,
Ey ölümle beklenen bahar,
Durdu artık bakışlar....

Zenginliği yoksulluk ülkeler bilirim,
Ülkeler uçuşur gözlerinde daim,
Ümit rızıkları onların,
Bir yeryüzü sofrasında baharın....

Gül Derer İpek Örtülerde Anne

Masumluğun kudsi kaynağı anne,
Bütün ölümlü afetleri dağıtan sır,
Haykırışları baharın ve bütün mevsimlerin,
Bütün cennetlerin madeni anne.

Fırtınalar bekleşir eteklerinde,
Hedefe gerilen yay,
İsyana saplanan ok anne.

Titrek dudaklarından dökülen dua,
Güller açtıran iksir,
Merhametin işaret taşıdır anne.

Anılar onunla güzel,
Geceler onunla füsunkâr,
Çırpınışların gülbaharı,
Elleri gül devşiren anne.

Geceler bölünse de geceler,
Meleksi bir seher sesidir anne.

Yüklenmiş bütün çağrıları eteklerine,
Durmadan savurur zamana,
Masumluğun bir vahiy bereketi,
Gül derer ipek örtülerde anne.

Dokunuşu Baharın

Aşk yangınları,
Dokunuşu baharın,
Aşk yangınları.

Hasret korları,
Tükenişi hayatın,
Hasret korları.

Vuslat baldıranı,
Toprağı muştumun,
Vuslat baldıranı.

Firkat limanı,
Yansıması içimin,
Firkat limanı.

Hızır Çeşmelerini Akıtın

Ey yücelerde yeşeren dallar,
Yeşertin insanlığın kemâl mayasını,
Hızır çeşmelerini akıtın,
Kabaran denizler gibi yürüyün sahillere,
Günah cehennemlerine gerin kollarınızı,
Beklenen gün başlayacak sahillerden.

Toprağın alacakaranlığında yorumlandı rüyalarım,
Esir pazarlarında yağmalandılar,
Grozni oldular Saray Bosna oldular,
Yeniden var olmaya yorumlandılar,
Dünya zindanından ahiret meşherine yürüdüler,
Kurtuldular bütün çalkantılardan.

Beklenen gün başlayacak sahillerden
Kurtulurlar bütün çalkantılardan…

Dışarıda Fırtına Beklemek Çok Zor

Nerede medeniyetimin sökülmüş taşları,
O günlere yürüyemez miyiz dostlar,
Bu susuz derelerden çıkamaz mıyız,
Kesilmeli artık bu riba artıkları,
Bu haram fırtınalar dinmeli artık.

Göçebe tezgahlara bir gün vursa da,
Bir oğul doğar mı beklenen güne,
Bir ışık koğuğunda,
Bir yarasa sürgününe çarpılmak.
Dışarıda fırtına beklemek çok zor.

Günübirlik kelimeler dilime ceza mıdır,
O cehennem fırınlar söküldü de ne oldu,
Kim yaktı o gece sönen ateşi,
Neden güve yedi şah kitabımı,
Neden gözlerimden düştü yazılar,

Rüyasını Kaybeden Garip Yolcu Üstüne

Bir köle bakışında serazat oldu gönül,
Rüyasını kaybeden garip yolcu üstüne.
Çilede mor yalnızlık yaşadım yıllar yılı,
Cellâdı mı taşıdım mahşer mahşer üstüne.

Izdırap türküleri çağladı ırmak ırmak,
Delice dans edecek azizeler aradım,
Bir intikam uğruna tebessümler kırarak,
Sılaya vurdu adım sevdaya vurdu adım.

Çağırdım Yaz Baharı

Bu topraklar o aşka hiç vedâ etmediler,
Ölüme güle güle, güneşler ayaktaydı,
Yıldızlar görünmeyen gözlere saklandılar,
Yağmurlar iftardaydı.

Bir itikaf şiiri yazsam kim okuyacak,
Yaralı bir garibe ağladı kelimeler,
Bir meçhûle bakarak,çağlayarak,akarak
Kim bilir neler derler.

Ben hazır bekliyorum kalbine girmek için,
Bin parçaya bölündü ramazan sofraları,
İftara dâvetime daraldı da mı için,
Çağırdın yaz baharı.

Garip Bir Bulut Düştü Üstümüze Ansızın

Seni bulan gözlerimdir gözlerim,
Bir isyandır gözlerim,
Bir örümcek ağına ördürülür hakikat,
Bir tufandır gözlerim.

Senin garipliğine yenik düştü gözlerim,
Garip bir bulut düştü üstümüze ansızın,
Bir şifa sağnağına koştum nice ömürler,
Bir Kur' andır gözlerim.

Karanlık yanlarımı aya çaldım geceler,
Melekler kanat gerdi masivayla aramda,
Bir Musa asasını bu firavun çağına,
Hep vurandır gözlerim.

Bir mukaddes eldir ki hem öptüm hem yalvardım,
Bir İstanbul korunsun zehirli kem nazardan,
Görkemli bir şehrâyîn şiirim itikâfta,
Hep durandır gözlerim…

Seni Çağırıyorum Garipler Otağına

Beklediğim taş olsa o bile cevap verir,
Hangi kış güneşi ki ısıtmaz sevdiğini,
Bir yalnızlık ki benim en dar çıkmazım olur.

Hiç sabahsız kalmıyor bu fâni dünyam benim,
En çıkmaza saplandı bütün zorba düzenler,
İblisî karanlığa bir nur verin ne olur…

Girer misin dünyama, daracık penceremden,
Seni çağırıyorum garipler otağına,
Sultanım bir iftarla çıkagelsen ne olur…

Her Kelime Geceye Işık Taşır Durmadan

Tutuk rüyalarım olmasın,
Teheccüde durdu saatler,
Boğuk dualarım olmasın.

Susmalarla bölünmeseydim eğer,
Silinmeyen izlerimdi kalacak,
Bir kayıkla geçilseydi bu tufan.

Sedeften arzulara bir azap neden düştü,
Ve neden ki merhamet kine döndü ansızın.
Âh payıma ayrılık sesler düştü nedense,
Ve tedirgin büyücü,
Bir oluşa bu başım sevdalandı dostlarım,
Ondandır ki bu kadar yara bere her yanım.

Bu susuz çeşmelerin neden kanlı gözleri,
Neden ki bir çembere alındı Çemberli Taş,
Neden her beyaz kader düşer şehrin üstüne,
Ve ondandır ilk feryad gelir minârelerden,
Eyüp, Sultanahmet, Süleymaniye.

Her kelime geceye ışık taşır durmadan,
Kan taşınmaz toprağa,
Yağmurunu kaybetti dünya göz göre göre.

Kutlu bir nisan günü.

Nasıl karşı konulur,
Meçhûllere dalmadan.
Meçhûllere varmadan

Nedendir ki Bu Sorular Hep Bana

Unutarak ellerini,
Nereye gidiyorsun,
Ve nereye götürüyorsun beni.

Neden konuşmuyoruz O' nu,
Deniz neden kayboluyor gözünde,
Neden görmek için koşuşmuyoruz,
Nedendir ki bu sorular hep bana.

Zamana sardığımız sevgililer,
Büyüdüler anne oldular onlar,
Titrek bir yürek oldular,
Kedersiz bir mutluluktu onlar.

Bundandır ki bütün muştular bana

Bir Kitâbe Alınyazım

Bir med vakti deniz,
Yüklenen yüreğimin,
Serinliğindeyiz...

Aşk kırmızı al mı olur,
Deniz de tutsak mı olur,
Can verilir bu sevdâyâ,
Bir can gider bin can olur,
Denizler tutsak da olur.

Dargın vakitlerde geçer,
Neden atılır resimler,
Neden eskir bu çiçekler.

Neden yabancı ellerim,
Neden kayboluyor kuşlar.

İftardır şiirim benim,
Sahur olur kelimeler,
Alı koysaydım kalbini,
Bana ne söylerdi neler,
Eklenir bütün denizler.

Arşa atıldı dallarım,
Bin sebille yeşillendi,
Bir kitâbe alınyazım,
Bir devrime kenetlendi,
Bütün denizler eklendi.

Bir med vakti deniz oldum,
Yüklendiler yüreğime,
Oradaydı sevdiklerim..

Seçkin Vakitler Ayarlı

Kimdir alnından vurulan,
Çilemdir en garip köşem,
Son nefeste arşa duran,
Kimdir alnından vurulan..

Seçkin vakitler ayarlı,
Baktıkça yok olan anda,
Her an sevgimdir kararlı,
Seçkin vakitler ayarlı..

Andıkça korkulan korku,
Bahçemin alt köşesinde,
Hep bir meçhûle büyüyen,
Andıkça korkulan korku.

Şahdamarda Açılan Güle

Ben değildim,
Aynalarda ben değildim,
Ölümdür gül aydınlığı,
Bahar sesi,
Ben değildim.

Kızardı eski bahçeler,
Bu gencecik dudaklarda,
Bağbozumu kızıllığın,
İndiği yer,
Ben değildim.

Şah damarda açan güle,
Mahkûm oldu ay ve güneş,
Bir Afrika destanını,
Bir sur dibinde okuyan,
Dertli gönül,
Ben değildim.

Övüncümü güle astım,
Yıldızlar âh, ağladılar,
Bir bayramlık iftarlara,
Konup göçer,
Ben değildim...

Bir Şiirin Ruhuna Karışarak Yanarım

Yine kutsal şehirlere geri dönsem sevgilim,
Geri dönsem samanyoluna sana,
Bir güvercin kanadında aşkın siyahlığı var,
Turnalar ki akıp durur ırmağa,
Geri dönsem mi sana.

Bir ayrılık ki bakış karalar karaları,
Bir günaha bin yeşil dökülür maverâdan,
Mâsum bir istiğfara karışır dualarım,
En çocuksu sevdâmı toparlayıp ta birden,
Yine sorsam mı sana.

Bir deniz dibidir ki başımı döndürüyor,
Bir şiirin ruhuna karışarak yanarım,
Bu nasıl bir sevdâki sürüp gider başımda
Döksem mi zemzemini dünya ırmaklarına
Ve içine kalbimi bıraksam gözlerimi,
Yine versem mi sana..

Namluları Ölüme Ayarlı Saatlerin

İçime mırıldanır hasretin solukları,
Mor dağlara vurarak kırdım hayallerimi,
Unutmak için miydi hiç çekilmez olduğun..

Ziyâfet sofrasından kanatlanır benliğim,
Bütün dayandıkları yıkılır birer birer,
Önümdeki ağaçlar sayıklıyor kuşları..

Yorumlandı rüyalar düzen değişimine
Aç kurtların önünde paylaşılmadık ne var,
Namluları ölüme ayarlı saatlerin..

Sevgiliye sunulan acı gözyaşı varım ,
Gözümdeki yeşillik sana her an doludur,
Sana her an açıktır sahurlu iftarlarım..

İki hilâl ortası Rahman bereketine,
Bir Bedir sofrasına kurulur havâriler,
Bin intizar korkutur duhâ vakti kuşları..

Morarıp sararıyor bakışın düştüğü yer,
Akşamlar koyulaşır sular çekilir artık,
Bir bülbül ötüşünü güller bekleye dursun..

Bilinmeyen bir sırra neden kurban canların,
Tekdüze bir vicdana huzur sonsuz gelemez,
Dünya denen zehirle dağılır elmasların..

Ağlayın vakit tamam, vakit tamam ağlayın..

Bir Selâmla Parçalanır Mahzenler

Selâmdan bir şelâle geceler,
Ve bir selâm aydınlığı bu evren,
Sağnak sağnak gül dökülür evrene
Aydınlığıma açılır selâmlar..

Renkler değişir gözlümde,
Bir lâle gölgesinde güneş,
Bir deprem derinliğinde ay,
Deniz yosunlarında şehir,
Bir iftar serinliği minâre,
Ve bir selâm aydınlığıdır ezan.

Ne bir incir yaprağında hayat,
Ne de Eyüp mezarlığında ölüm,
Sığındığım bütün koylar târumâr,
Bir selâma hasret bütün limanlar.

Dirilecek bir baharla şehirler,
Bir selâmla parçalanır mahzenler,
Ah sefere hangi vakit çıkılır,
Yol gösterir erenler,
Bir ışıkla yontuluyor bedenler,
Bütün varlık âyet âyet şelâle.

Bir Fener Alayım Geçer Her Akşam

Sonsuza açılır pencerelerim,
Her aşkın doğumu ölüme çıkar
Bir iftar çadırı yol başlangıcım,
Ne tasa gerisi ey bahtıma yâr.

Bir dilek yorgunu bütün dualar,
Bir fener alayım geçer her akşam,
Bir sahur ki gece ümidim kadar,
Bir iftarla biter tasa, keder, gam.

Bir günah ki gece kadar karanlık,
Çarmıha sakladım son nefesimi,
Ecel ki göz kırpar bana bir anlık,
Sonsuza götürün alıp sesimi.

Sonsuza açılır pencerelerim,
Bir aşkın iksiri sunulur bana,
Her yıldızla gül şurubu içerim
Tek yanımda bir baht kalır hatıra,

Sonsuza açılır pencerelerim.

En Gerçekten Düştü Alnıma Bir Ak

Bir kurban kanadı yansıdı ufka,
Bir kurban kanadı tuttu elimi,
Elması eriten ateş arası,
Kalbimde ki en çekilmez ayrılık.

En gerçekten düştü alnıma bir ak,
En yoksulla açtım iftarlarımı,
Bir kurban alnından gözlerime bak,
Kur fakr şadırvana itikafımı.

Bir Yâsîn'le nice gözler bağlanır,
Bir bıçağa yansır gökten o haber,
Bekleyen ellere çiseler yağmur,
Bekleyen kalplere göktendi haber.

Bahçelerde açar kurban rengi gül,
Ben barut rengiyle dağlandım durdum,
Bir ateş çeşmede yaktığım günah,
Hasretime meşalendir bayrağım.

Bir kurban yıkadı çağ siyahımı,
Bir güneş demeti düştü duama,
Bir tebessüm bir özgürlük âhı mı
Neden bir matemdir kurban bayrama…

Işıklı Kelimeler Yüklendi Hayâlime

Taç takacak günlerim hiç olmadı ki benim,
Çocukluğum dağlarda ateş yakmakla geçti,
Meyveli bir ağaçta düşledim hayâlimi,
Vakitlerim kendimi gördüğümde geçmişti.

Bir pınarın başında ne hayâller kurmadım,
Yıllanmış soğuklarım düştü yoluma birden,
Çığ düşen bir gecede atlıları aradım,
Bir fetih gecesinde marşım mırıldanırken.

Işıklı kelimeler yüklendi hayâllerim,
Dağıldı vehimlerim bir İsa parmağına
Mehdi bereketinde tutuştu yürekçiğim,
"Henîen Leküm" derim bağırarak arkama...

Sen Bir Ansın Yüreğimde Her Zaman

Ey hiçbir el deymemiş kalbim,
Sabret..
Yalnızlık dönerken ben de dönerim,

Eski şehirlere yine dönerim,
Avuçlarımda bir gül bereketi,
Bir oluşa yürüyenim.
Cevşenim...

Telaşlı bir el değdi arkama,
Neden yorumladım geçmiş zamanı.
Neden irkildim...

Bir sonbahar yaşadım da ne oldu,
Çağır beni kendine ey talihim,
Yenilendi heveslerim.

Anılarım bir isyansa ondandır.
Bir telaşla yanar yüreğim,

Dönüş vurur bir gölgeyle dağlarım,
Dağlarım Binboğadır.

Unuttuğumu saysam hiç tükenmez yiğidim,
Bulduğum şimdi benim.

Sen bir ansın yüreğimde her zaman,
Gözlerinde mi kayboldu gözlerim.

Albenilim.
Bekliyorum parmağına bakarak,
Bir rüyadır benim sende gördüğüm.

İlk Uçuşum Yuvadan

Yankıdı pınar,
Bahçede şenlik,
Mirâsa dâvet,
Gözlerin mercan.

Susmayan diller,
Bir yeşil çizgi,
İlk uçuş yuvadan.

Bir yıkılış kızıl,
Bir mavi suda.

Bir gül dirildi,
Ve bir kelime düştü
Saltanatından.

Bir sahur vakti geçti,
Bir iftar vakti geldi…
Merhametinden...

Surdan Bir Irmaktı Önüm

Dillerim çoktur benim,
Ak bir düştü dillerim.

Havaya suya ve toprağa düştü,
Ve cemreye düştü,
Coşan bir pınara düştü,
Derin bir sükûta düştü,
Bir mısır tarlasında,
Ansızın ateşe düştü,
Dağa düştü ırmağa düştü,
Uzun bir süre yankılandı,
Ve bir güz yağmuruna düştü,
Dillerim çoktur benim.

Başım dumanlıdır benim,
Dilim enginlerde kaldı,
Surdan bir ırmaktı önüm.

Dilim vakte köprü oldu,
Savaş bana kader oldu.

Dilimle alınan zehri,
Bir gök sofraya sunuldu.

Ben emmedim dudağını,
Kordan kızıl bir yangının.

Yalnız vakte köpürdüğüm,
Yok dillerim çoktur benim,
Çok dillerim yoktur benim.

Uzayan Yollar Üstüne

Ve Sen,
Ey çocukluğum
Harap oyuncaklarım,
Şaşırtan yıllar üstüne,
Uzayan yollar üstüne,
Bırakılmışlığım.

Bir Sen,
Ey çocukluğum,
Kale almazlığım,
Ve sadece yalnızlığım,
Dualarında anneme
İliştirilmişliğim.

Neden Sen,
Ey çocukluğum,
Ayla oyalanıyorsun,
Yetmedi mi bunca yıllar,
Bir ayrılık ateşinde,
Yandırılmışlığım...

Bir Ruh ki Cennete Uçarak Gider

Her ölüm ateş üstünde bir kor,
Ve toprağa üflenen bir nefes,
Toprağını hafifleten zinde ses.

Bir kabir ki orda geceler gündüz,
Bir ölüm ki kudsi hayatlara eş,
Bir mezar ki orda yiğitler kardeş.

Asıl iftar davetidir her ölüm,
Bir gerçeğe çekilir artık güneş,
Bir kelam ki tutsan bu dağlara eş.

Bir sancak taşımak ebediyete,
Arınmak kirlerden melekler gibi,
Gül özü muştulu o ölüm vakti.

Her ölüm bir sur beyazlığıdır,
Bir ruh ki cennete uçarak gider,
Bir gül kırılışı ölmez şehitler…

Alev Yağmurları Renk Alır Birden

Oruç akşamlarına düşer vakitler,
Cevapsız sorular tükenir birden,
Bir an olur gök düşer,
Gün batıdan.

Bir büyüklük dokunur bu dağlara,
Çiğnenmekten kurtulur bu bahçeler,
Beyaz güller sunar beyaz elleri,
Oruç akşamdan.

Bulut kopar ve alçalır ansızın,
Bir tufanı simgeleyen dağlara,
Mavi bir kavis çizilir gökte,
Vurur doğudan.

Ne benden öteye gider ırmaklar,
Oruç bereketi alır akşamı,
Yoksullara iftar sofrası olur,
Gururu devirmeden.

Oruç akşamları düşer vakitler,
Kaderde yazılmış bir yazı olur,
Alev yağmurları renk alır birden,
Ay akşamdan.

Bir Pramit Tepesinden Devrilen

Güneşe bağladım atlarımı,
Bir kirişe bağladım.

Acı bir poyraza dolandı ipler,
Bir puta dolandı.

Bir gündüzdü taşlarımı deviren,
Her an karaya vuran.

Alnımı güneşe dik tuttum,
Uçsuz ışık tufanıydı,
O gördüğüm.

Bir puta dolandı ayak bağlarım,
Kendini yakan bir puta,
Bir piramit tepesinden devrilen,
Küflenmiş akşamlara bağlanmış,
Dadanmış gül artıklarına.

Her an karaya vuran
Dadanmış gün artıklarına.
Bir puta dolandı ayak bağlarım...

Gerçek Bir Doğruyla Esti Rüzgârlar

Saydam duvarlarına tırmandın hayatın,
Daima kendini gördün,
Tutunarak kurtuldun bir cami gölgesine,
Buharlaşan salâvatlarında yıkandın,
Bir fırtına şiirinde buldun kendini.

Yolların tarihi tükendi dostlarım
Yılların talihi tükendi,
Parçalandı hayat dokuları,
Bütün canlılar bir varlığa aktılar,
Gerçek bir doğruya esti rüzgarlar.

Hicret Kuşandı Gece Özlenen Sefer İçin

Bir ak fırtına koptu uzakta sayhalardan,
Okyanus ötesinde sevgilimi özledim,
Sevgilerim orada söyleyin ben nerdeyim,
Hasretimi sarar mı gördüğüm ay ışığı
Peylenir mi acılarım ormanda.

Ne öfkeden ne kinden ne sevdadan,
Gün olmuş ki batmışız bir şeytan hilesinde,
Bir Karun sofrasında nice canlar yok oldu,
İlâhisiz bir şenlik karnaval gecesinde.
Nice canlar eridi nefis desisesinde.

Bir ulu derde devâ çarmıhtan sızan ışık,
Hicret kuşandı gece özlenen sefer için,
Üstüne şafak düştü darağacından önce,
Bir fırtına önünde,
Dua dua birikin bir iftar sofrasında...

Mağara Işığındı Aydınlandı Garipler

Bir yuva etrafında döndü büyük fırtına,
Koştu yalnızlığıma bütün kelimelerim,
Bir cevşenle girildim.

Bir avuç toprağını savurarak dünyanın,
Bir ümide biçildim savruk hayallerimden,
Bin Yâsîn'le dirildim.

Bir uğursuz rüzgar mı, şehir mi, başşehir mi,
Neden döktü yapraklar mevsimine girmeden,
Zulümle sindirildim.

Biliyorum bekliyor gözcüsü düşmanların,
Mahsur kaldım kuleler mahzeninde yıllarca,
Sabırla giydirildim.

Bu pınarlar akacak hasretle durmayacak,
Erenler çadırında ak yüzler düş kuruyor,
Kur' an la indirildim.

Mağara ışığında aydınlandı garipler,
Müjdelendi sahurlar, müjdelendi iftarlar,
Şafakla bildirildim,
Şafakla bildirildim...

Bir Bakışa Okyanus Sığdıran Gözler İçin

Bir bakışa okyanus sığdıran gözler için,
Gördüğüm emâneti ne olur kaldırın bana.
Kutsal kitaplar için yazdım anılarımı,
Baharıma bir muştu ışık aldırın bana,
Bir bakışa okyanus sığdırın gözler için.

Bir yudum suya hasret nice canlar öldüler,
Onlardan emâneti kimler kimden devraldı,
Bu korkunç zulümler ki yeni devirden kalma,
Hesabı görülmemiş elimde hüznü kaldı.
Bir yudum suya hasret nice canlar öldüler.

Toprağa ay koparmak mevsimlere bakarak,
Bir fetih kılıcıyla yıkandı kelimeler.
Akan İslâm kanıdır doğudan ve batıdan,
Bir çocuğun dilinde gün görecek heceler.
Toprağa ay koparmak mevsimlere bakarak.

Aşkımın Şölenine Ses Düştü Ötelerden

Tan'da su sesinde Mülk'ü duydum,
Son ayette su kalbini tutmuştu.

Bir reyhan kokusunda son ilâhiler
Deyiyordu karanlıkta gözlerime.

Bir esir pazarında,
Cana kan verenlerin pazarında,
Yenik düştüm kendime.

Saraylarda çekildi kuralarımız,
Mahzen düştü bize.

Götürüldüğümüz doğu sabahları,
Giyindiğim batı akşamları.

Gece gazelhanlarına ses düştü ötelerden,
Taraçalara ses düştü,
Ulu bir aşk şölenine ses düştü birden,
Bir oruç şölenine,
Ses düştü,
Geleceğimize.

Ve Sonsuz Işıklarına Götürürler

Konuşarak gölgeler açtım,
Kısalıp uzayan insan gölgeleri,
Başımdan göçmen kuşları geçti,
Sevdalarına uçtular,
Sılalarına uçtular.

Her akşam yüzüme kapanan bir kapı,
Açmada zorlandığım,
Bazen bir kanat olur,
Beni başşehirlere götürür,
Kahire' yi öyle görmüştüm,
Yer altı şehirlerini aradım,
Yerüstünde durmadan.

Bakışların döndüğü yer,
Yeşil türbede zaman,
Yûşâ tepesinde durur saatler,
Ulu camilerden dökülen gölgeler,
Şehirleri tutan gölgelerdir.

Akşamlara doğar güneşler,
Asıl güneşler onlardır,
Aydınlanacakları aydınlatırlar,
Ve sonsuz ışıklarına götürürler,
Yolcularını.

Sevgilinin kanadından düşen bir tüy,
Bir tüy ile sevgililer serverine,
Tarifsiz güzellikler cennetine,
Götürürler.

Tükenmez Bir Hazineye Şifre Olmak İçin

Kırık bir testiyle güne akarım her sabah,
Pınarlara bir yankı olurum,
Nehirler taşır beni denizlere,
Yeraltında ulu camilere taşınırım,
Karışırım sabır toprağına,
Duygunun ötelerine,
Hevesin ötelerine taşınırım.

Çok acı çektim iradenin cenderesinde.
Vicdan falakalarına uğradım zaman zaman,
Benden öteye vardığımda oldu,
Toprak bereketine bandığımda.

Serapsız çöllerde yürümek,
Çöl dikenleriyle konuşmak bir bir,
Kimsesizlere kardeş olmak,
Kalbe bir ihtar olarak düşmek,
Ve görecek gözlere dökülmek.

Okunacak bir şiir olmak bir yankıda,
Tutunacak bir el olmak,
İlham olmak dar zamanlarda,
Arıya söz geçirmek,
Karıncaya ders vermek,
Karabaşlara yön göstermek,
Konuşmadan anlatacaklarını anlatmak,
Bilinmeden bilinmeyene ağmak,
Kahırda tebessüm olmak.

Doğmadan konuşana muştu olmak Kur'an'la,
Oruçla sunulmak bütün delice iftarlara.

Zindanda konuşmak Eskişehir, Denizli, Afyon,
Zindanı sözle delmek,
Emirdağı'nda zehir olmak öldürmemek,
Buzun dilini çözmek ve eritmek,
Ateşle yandırmamak.

Bütün varlığa müjde olmak,
Tükenmez bir hazineye şifre olmak,
Azgın öfkelere ulu bir sütre,
Bütün masumlara metin bir sığınak,
Bütün gariplere "Tûbâ Lilğurâbâ"
Ve en yücelerde bir dîvâna,
Müstahak olmak,
Kırık bir testiyle de olsa söze,
Müstahak olmak.

Vakit Bolluğunda Kaybettim Kendimi

Lâtekilnî ilâ nefsî
Tarfate aynin,
İçimde ürperten bir ses,
Kanamadığım vakitlerime çağrı,
Tırmanamadığım zirvelere vedâ.

Değişmez hayallerime nöbettar bulamadım,
Bilmesem de olacaklar oyaladı beni,
Uyanıktım ama neden göremedim,
Yoksa en derin uykuda mıydım,
Zinde hayallerle mi yandım.

Sesim karışmış okuduklarıma,
Vakit bolluğunda kaybettim kendimi,
Su kaynağında neden susuzdum,
Neden uykumda uykusuz kaldım,
Sesim karıştı yağmura,
Yağmursuz kaldım.

Parçalar otağı bir hurdalık oldum,
Ama hiç işaret olamadım.
Neden suları çekildi denizimin,
Neden şelalelerim kurudu,
Işıkta ışıksız kaldım.

Lambama gün değince anladım,
Günü anladım.

Bayramın sesini duydum,
Bayramı göremedim,
Hiç kimsede görmedi bayramı,
Görmüşler gibi durdular,
Bir sese boyun eğdiler,
Bayram dediler.

Bir ateş ortasında şuurun külleri savruldu,
Bağlara kül savruldu.

Ey gül orduları kaldırın başlarınızı,
Kendiniz oluncaya kadar savaşın
Engellerinizi yıkın,
Zincirlerinizi kırın,
Siz olmaktan siz kalmaktan,
Bir an bile olsa,
Kurtulun...

Definelere Vakit Azaldı Artık

Neden özlemediklerinize gidiyorsunuz,
Dönmek elinizden gelmiyor mu,
Neden arananların arasında değilsiniz,
Ve neden yerinizi bilmiyorsunuz,
Saatlerinizi karıştırdılar,
Ey zamansız seferler kimlerdesiniz…

Katlanarak hazırlandınız madem,
Yüksek sesle kendinizi ele vermeyiniz,
Duanın gizli olanına sığınınız.
Ey safların seslerini duymayanlar,
Kulaklarınızı kimlere emânet ettiniz,
Ey suya hazır bereket bulutları,
Nerelerdesiniz.

Tekrarlayın kendinizi her yeni güne,
Tutulmuş vakitlere koşun artık,
Sisler dağıldı.
Seçkinliğinizi kuşanın yeniden,
Mevsiminizi kuşanın artık,
Konduğunuz izbelerden taşın,
Kendiniz olun artık.

Sizi unutmayanları bekletmeyin ne olur,
Şimşekler mevsimine döndü,
Definelere vakit azaldı artık,
Şubat hatırlanışında.
Ey aynı eylemin çocukları,
Nerde şölenleriniz söz sofralarınız,
Sabah yıldızı seferinizi noktalayacak,
Mağara alınyazınızdan,
Asıl güne döneceksiniz.

Yeşilin ders başı olacağı mekteplerde,
Yüreklere bir aydınlık düşecek,
Kâbuslu surlar yıkılacak.
Bir duanın ölümsüz saltanatında,
Geleceğe kesilecek kurbanlar hakkı için,
Işığa yansıyan,
Son peygamber hakkı için,
Bir cihat çağlayanında,
Döndürülünceye dek,
Bekleyeceksiniz…

Bütün Mevsimleri Çağırırım İmdadıma

Ayları ayıklarım eskiyen takvimimde,
Kırılan kristaller gibi,
Dağılır günlerim,
Bütün mevsimleri çağırırım imdadıma,
Aşmaya varlık dağlarımı.

Başımda duman duman takvimler gelsin,
Beni bahara yüklesinler.
Taşıdığım ümitlerimle beraber,
Sakladığım anılarımla beraber,
Aydınlığına sığındığım kitabım,
Pensilvanya gecelerim,
Kafkasya günlerim,
Tiflis gelsin,
Başımda duman duman takvimler gelsin.

Eskimeyen takvimler gelsin aylarım gelsin,
Üçler yediler kırklarla,
Bir hicret dönüşünde dursun zaman.
Bütün kitaplar sayfalarını tüketsinler,
Sadece bir kitap kalsın,
Bütün kalpleri,
Bütün takvimleri kirden ve kinden arındıran,
Çilemin öğütleri gelsin.

Kanmayan sevgililer gelsin takvimler gelsin,
Saatlerimin eşref anları gelsin.

Kalbim tanır o sesleri,
Kıyılarımın vefa heykelleri ruhun,
Ermişe erenler gelsin,
Bütün ülkeler de çalınsın saatleriniz
Takvimleriniz gelsin.

Çağrıya adanmış diller aşkına,
Ulu bir miraç aşkına,
Kadir geceleri inen ulu ruh aşkına,
Sese duyarlı kalpler aşkına,
Hâvâriler sahâbeler ve kudsiler,
Çöle inen nur aşkına,
Arşa çıkan ruh aşkına,
Ey yiğitler açın ellerinizi,
Arınmış takvimler gelsin,
Takvimleriniz gelsin.

Gelecek Zamanların Saatlerini Kurun

Aramıza mesâfeler girer duruluruz
Borçlanırız hayata.

Gecikmiş bir azık oluruz zamanla,
Unutulmuşluğumuzu fark ederiz,
Kaderden yana hayıflanırız,
Vakitler karışır birden,
Sözler sözlere karışır,
Biz karışırız.

Bir fikir diriliğinde,
Kasabalar sonbaharlaşır,
Güneşin batışıyla başlar şölen,
Bir şehit evi titreyişiyle,
Duayla birleşti kıtalar.

Hırçın dalgaları durdu denizlerin,
Bozkırlar güle durdular,
Şehirler güle durdu.

Seçilmiş bir iftar sofrasına,
Ekim orucunun kanatlarında,
Kur'an tilâveti yankılanır.
Evlere garip tecelliler iner.
Ekmek bereketine filizlenir niyetler,
Bir dua vaktine filizlenir şehir.

Neden eşkıyalar saati bilmiyor,
Neden mihraplar onarılamıyor,
Neden hâlâ minareler,
Bir Nemrud kahrına vurgun.

Dursun mu bereketli yağmurlar,
Hazar taşmasın mı,
Basra yağmalansın mı hep,
Bağdat'ta vâde dolmadı mı artık,
Güneş durmadı mı bir kuşun kanadında
Bir cami kubbesinde durmadı mı güneş,
Celâlâbâd şölende neden yaralandı,
Neden vâdeler yara aldılar.

Suskun şehitler ülkesi olduk,
Yağmalanmış toprakların mağdurlarıyız,
Yankı yapanlar arttırın yankınızı,
Gelecek zamanların saatlerini kurun,
Kıvılcımlarınız minberlere deysin,
Cami avluları boşalsın artık,
Şehirler yenilensin,
Şehitler yenilensin artık.

Hem Neden Bekleyenler Görünmüyor

İzlere gölge düştü ey sevgili,
İzlerine gölge düştü.

Dudaklar bir mihenk taşı,
Sözler derinde ey sevgili,
Sözler derinde.
Mecnun da yok artık Kerem de,
Ne Leyla'lar geldi geçti, ey sevgili,
Ne Leyla'lar geldi geçti.

Vakitler renk verdiler artık,
Gözler geçitte bekliyor,
Eriyen ve eriyecek geçitte,
Gözler geçitte bekliyor.

Derbent'e akşam dönüşlerini özledim,
Mohaçkale günlerini özledim,
Grozni ikindilerini,
Nalçik'te açan beyaz geceleri,
Bütün Kafkasları özledim,

Güneşin soluyan ağırlığını duydum her yaz,
Sonsuza yürüdü bütün varlık durmacasına,
Kendi darağaçlarına yürüdüler,
Hem neden bekleyenler görünmüyor,
Gözler geçitte bekliyor.

Sabaha duran yolculukları özledim,
Işıklarına Kâbe rengi düşmüş,
Secde kesilmiş her yer,
Gözler geçitte bekliyor.

Eski günahlarını istiğfarlıyorlar durmadan,
Gözyaşlarıyla,
Bütün şefaatçilerin adlarını ezberliyorlar,
Dar geçitlerine çağırıyorlar,
Saatler dönme vaktine ilerliyor,
Gözler geçitte bekliyor.

İzlere gölge düştü ey sevgili,
Gözlere gölge düştü,
Bir çağ uğulduyor gün deydikçe,
Bir çağ Nemrud ateşiyle yanıyor,
Diller İbrahim diyerek inliyor,
Gözler geçitte bekliyor.

Ey Vaktine Geç Gelenler

Ey vaktine geç gelenler,
Ve ey vakte gelmeyenler,
Uğursuz bir tuzağa mı düştünüz.

Ey ahirzaman münâdileri,
Ayağa kalkın ve tuzakları tersyüz edin,
Taşkın ırmakları durdurun artık,
Harlayan alevleri durdurun.

Ey vakti anlayanlar,
Kızıllığı kazıyın yüreklerden,
Ve bütün ufuklardan,
Fânî duygularınızı kazıyın,
Donanın atık,
Gelecek günlere,
Artık donanın.

Önce Yüreğimi Çaldılar

Hiç güvenmedim devşirilmiş tarih yapraklarına,
Ne tarih tarihti, ne takvim takvim,
Sürüklendim olmayası dehlizlere,
Önce yüreğimi çaldılar şeytanî hilelerle,
Okumamdan kuşkulandılar kitabımı yağmaladılar,
Yalanlarla ve dolanlarla…

Teslim olmaya telkin ettiler Cuma hutbeleriyle,
Babamı teslim aldıkları gibi,
Bir Nemrud yangınına övgüler dizdirdiler,
En uğursuz kelimelerle yazıldı şiirleri,
Adlarına anıtlar dikildi her birinin,
Habis Cin karnavallarında,
Bir büyücüler meclisinde,
Kentin tam ortasında,
Hiç güvenmedim devşirilmiş tarih yapraklarına.

En keskin zehirlerle süslendi sofralar
Baca kurumlarıyla süslediler,
Kurnaz bir soyguncuydular.

Dedemin mezar taşını bunlar sattılar,
Berrak pınarlara,
Bilerek kirli akıntılar karıştırdılar,
Vehimlerini ördüler korkularıyla,
Pekiştirmek için devrimlerini.

Kâbusta bir uyur gezer sesle,
Kumar masalarında yazılan şiirleri,
Ezberlettiler durmadan.

Suları pay etmekten korktular,
En keskin zehirlerle sunulan sofralarda,
Bir İngiliz falcısının yalan fanusuyla,
Güneşe karşı koydular,
Ve yalancı kulelerinde,
Ve ölümü düşünmedikleri bir anda,
Ansızın öldüler.

Teslim Edilmiş Emanetler Üstüne

Biz yakalım yeni dünyanın meş'alelerini,
Biz yakalım.
Fanusları sönmek üzere eski şehirlerin,
Sahillerine aylarımızı uzatalım,
Bilinmez bir maceraya atılmış duygularımızı,
Barnabas İncili'nin sayfalarında arayalım.
Teslim edilmiş emânetler üstüne,
Bölünmüşlüğümüz,
Gözlerimizle helalleştiğimizde kelimelerimiz neden,
Bir sırra kadem bastılar.

Sorusuz cevaplar tufanında peçelendi sözler,
Bir ay ışığında yansıdı mısralarım,
Anlaşılmamaktan ürktüler.
Düşmekten korkan bir yaprak gibi,
Bir gül gibi,
Ağlayan gözlerden dökülen bir ayrılık gibi,
Bir ay tahtında yansıdı mısralarım.

Ufuklarda ağaran atlar neredeler,
Bir sır olup neden kayboldular birden,
Bir tılsımla ansızın belirdiler uzak ufuklara,
Bir hicret kavşağında durdular,

Sır oldular gün ortasında,
Mevsimlerin gittiği yere geçtiler,
İşte o an kaleme yansıdı,
Bir kelâma yansıdı mısralarım.

Bırak mı Diyorsun Bana Bunları

Bunlara kuşku mu diyorsun,
Bırak mı diyorsun bana bunları.
Bildiğim en doğru hakikatleri,
Bir kıyamet vaktine arınan dünyaya,
Yeşil bir meş' aleyi tutuşturacak,
Sur sesine ne diyorsun,
Sidreye yükselişe,
Secdeye yükselişe ne diyorsun,
Mescid-i Aksa bir başkalaşım mı ne diyorsun.

Bir bâd-ı sâbâ oldu kudsi geceler,
Sure oldular ve sese durdular,
Fâtihâ oldular bütün âyetlere,
Besmele oldular.
Esmâû'l Hüsnâya bereketli remiz oldular,
Regâib'e ümit,
Berat'a muştu oldular,
Geceye düş oldular.

Bir ateş meclisinde,
Rüyada bir hitâbeye çağrıldılar,
Ve rüyada bir hitâbe oldular.

Berekete uyandı elleri,
Berekete beşik oldular,
Namazda kıyam oldular.

Oruçta iftar,
Hac'da Arafat oldular,
Ve durmadan,
Miraç oldular.

Gözde Rü'yet

Gözde rü'yet,
Birer gözü baktırır,
Nâzır,
Tenteneli perde gibi,
Kâinat,
Gök gözüne,
Işık sürmesi çekti,
Kudret,
O nur,
Diyordu:
Âlemine dikkat.

Gayb Irmağına Döküldü

Bir akşam geldi odama,
Sır ufkundan,
Bir sabah geldi,
Bir bardak uzandı boşluğa,
Gayb ırmağına döküldü.
Buram buram gül koktu her yer,
Alın terleri sabra aktı,
Yapraklar sabırla yeşerdi.
Bir çocuk doğdu İstanbul'da,
Bir deprem oldu.
Bir çocuk geldi dünyaya,
Her taraf duydu.

Duymayan bir Fir'avun,
Elinde devrilmiş bütün saltanatı,
Esen rüzgara gazabını savurdu durmadan,
Onu aradı.

Ateş hummalı kadınlar vardı şehirde,
Duraklarda bekliyorlardı,
Ateş tutuyorlardı her yana,
Alevliyorlardı her tarafı,
Ateşlerini tazeliyorlardı.

Güne özlem duyanlar vardı,
Güle özlem duyanlar.
Güneşi avuçlarında sakladılar,
Ayı paylaştılar aralarında,
Azgın duman.
Minâreleri süngüledi,
İçlerindeki serâbı,
Döktüler kubbelerine.

Bir akşam geldi,
Sır ufkundan,
Bir sabah gitti,
Sır ufkuna.

İlk Hira Yankısından Beri

Zikir sonsuza uzayan tesbih.

Karıncalar dizilirler ve sonsuza yürürler,
Cumhuriyet şuurunun yankısıdır onlar.
İpek ayaklarına Nemrud sarayları dayanamadı,
Öfkelerine vız gelir,
Zulmün kan kusturan silahları.
Kızgın çöller,
Coşkun ırmaklar,
Çöl fırtınaları,
Kasırgalar,
Karanlığın bütün tonlarını bilirler,
Evrenin bereket habercisidir onlar.
Nuh tufanında gemide,
Yoksa,
Kahrın dalgalarıyla Cihana mı dağıldılar.

Boz bulanık sularda bir kalkan gibi dağlanmak,
Ve haykırmak güller gibi sonsuza.

Ufukları gözleyen,
Doğu çeşmeleri,
İlk Hira yankısından beri,
Ders alırlar yıldızlardan.

Bir karıncayı okumaya çalıştım,
Konuştu benimle,
Şifrelerinden çözemediğim oldu.

Bir çile büyüsünde buldum,
Kendimi,
Yürümeye çok zorlandım çok.

Bir onarışa sundum kalp yaralarımı,
Ayrılığa her dönüşümde,
Sonsuz bir vuslata adım attım,
Girdim arınma kurnalarına.

Ayladım doğudan batıya,
Bütün Afrika' yı,
Bir ay yankısında uçurdum turnalarımı,
Fırat'tan Nil' e uçurdum umutlarımı,
Medine gülünü,
Bütün güllere aşıladım.
Güller ağladılar,
Ve güller,
Karınca dualarıyla,
Yandılar.

Yalçın Dağlar Yankılandı Enginlere

Namazda nereye yürüyorsunuz,
Bedir'den öteye Mirâc'a mı çıkıyorsunuz,
Toprağı delen secdelerinizle.

Namaz kıyâmetinizin hangi âlâmeti,
Ye'cüc ve Me'cüc,e galebe şifresi,
Ahirzaman sığınağı.

Bu rahmet fanûsu kırılmamalıydı,
Oysa ki,
Bizans'ı deviren güç,
Roma'yı titreten kuvvet ondaydı,
Ve kuvvet O'ydu.

Baharın çiçeğe duruşunda namaz sesleri yankılandı,
Yalçın dağlar yankılandı enginlere,
Azgın dalgalar kıyılarda soludu geceler boyu,
Güller şimşek şimşek parçalandı,
Bir tufan mizanı kuruldu her yere,
Vaktin ezanı okundu,
Asrın ezanı okundu,
Dünyayı titreten kuvvet buydu.

Gölgesinde aktı nehirler,
Gölgesinde açıldı yoksullara gök sofraları,
Arafat oldu hicret dağları.

Fetih suresi yeniden nâzil oldu her gün,
Her âyeti canlara bedel bu toprağa,
Her şehidi Hızır sırdaşı.

Bir esâret hürlüğünde her taraf,
Kalpleri fetheden nefes buydu.

Reddin kahramanlarına ne oldu,
Ne oldu da "Evet" in dayanılmaz sihrine kapıldılar,
Neden enginlere kondular,
Enginleri zirvelemek dururken.

Yerden fışkıran kaynaklar neyin hıncı,
Sahursuz iftarsız günlere bir kader seslenişi,
Kelimelerin ağır intikamı,
Kitabını yitirenlere bir kahır tokadı,
Arz ve semânın nâsîhat kamçıları,
Savrulup duruyor neden,
Nefis engereklerini nasıl durduracak,
Amansız kobraları ıslah edeceksiniz.

Ey namaz bezminin Hızır dostları,
Kobraları ıslah edeceksiniz,
Bence bayram bu,
Onca da bayram buydu.

Kudüs'te mi Bestelendi Marşımız

Zamanı kimin için aralarsın sırdaşım,
Neden durdu bir ikindi vakti güneş,
Kimi görmek istemişti bir yılan,
Neden titrek Sebir dağı durmadan.

Yüreğime gurbet hasret hasret kor,
Özlemimi yamadı bu ayrılık,
Ateş dolu azapla bir pencere,
Önümüze bedirlenmiş ayı kor.

Bu ağlama mevsimleri yetmez mi,
Kudüs'te mi bestelendi marşımız,
Tabutlaşmaz bir şehâdet tortusu,
Üzerinde bayraklaşan bir bez mi.

Ek,
Bez mi, yetmez mi,
Çarmıhıma gerilen vakitleri kutsayın,
Kutsayın şimdi,
Toprak susuyor ama konuşacak,
Ötelere açacak orucunu,
Bir ses "Yakın" diyor ötelerden,
"Yakın" diyor.

Ulu Bir Dağ Bereketidir Onlar

Dağ bereketi mi yaşlı nineler,
Kıyâmetini bekleyen gün,
Mermere yansıyan çizgi,
Suya vuran titrek gölge,
Peteğe işlenen desen,
Nara atılan mühür,
Yeşilin giydiği hulle.

Ulu bir dağ bereketidir onlar,
Hicrete giden ve hicretten dönen bereket,
Mevsimleri giyindirirler,
Sular ince parmaklardan beslenir.

Unutulmaz bir anıt taşı değil,
Kalbin kendisi kutlu bir ayın geceye,
Yansıması titrek birikintilerden,
Sular bereketini onlardan devşirir.

Anaların anaları,
Beklenirken gelen ses,
Alınyazına düşen nokta berrak ak,
Yine kış mı geldi,
Yine düşecek mi yapraklar.

Hüseyni bir şarkı yankılanacak,
Bütün gecelere.
Cennetler ayaklarda kıyama duracak,
Kutsal bir anne olacak.

Bütün Darağaçları Sökülecek

Kalabalığa gelecek yollar,
Sular çınara akacak,
Hicret hicrete çıkacak,
Bereket berekete.

Rükûdan kalkacak başlar,
Kıyam olacak vakit,
Bir sancak dalgalanacak hür ufuklara,
Rüzgar dalgalanacak.

Necat duaları âminle bağlanacak,
Dua dua olacak,
Âmin âmin olacak.

Bütün darağaçları sökülecek,
Zindanlar aydınlanacak,
Şubatları unutacak çocuklar.

Bütün gözlere bir müjde yansıyacak,
Sevgili gurbetini bitirecek,
Bir ay yansımasına duracak başlar,
Ve başlar başa duracak,
Baştan başa duracak,
Duracak baştan başa…

Neden Göç Hep Benim Kaderim Oldu

Neden susturuldum ansızın,
Neden göç hep benim kaderim oldu,
Coğrafyamdan sökülüp neden uzaklara atıldım,
Yolları mı sarpa sardı mevsimler.

Kanımla sulanan topraklarda vatansız kaldım,
Yenilgi yenilgi kemirildim,
Hep bir garip cenâzede hatırlandım,
Gelecek tuttu elimden.

Umuda tırmandım,
Buldum nihâyet kaybettiklerimi,
Topraklarımı buldum,
Oruç yansımasında iftarlarımı buldum,
Sahurlarıma ışık düştü,
Gözüme sürme sürdü kardeşlerim,
Arkadaşlarımı buldum.

Kendimi kendinde bulduklarımı buldum,
Câmi saflarını,
Şadırvanlarını,
Minâreleri ezana durmuş buldum,
Hazânı bahara durmuş buldum,
Ve ey kendim,
Seni olmuş buldum…

Damarlarıma Kan Yürüdü Benim

Neden damarlarımdaki kan kurudu,
Neden derelerim çekildi bir boşluğa,
Neden bacalarım tütmüyor.

Dağlarda çiğdem topladığım günlerimi,
Kim kaybetti, kimler kaybettiler.

Atlılarım geri dönüşe hazır dostlarım,
Bin bir hatimler hazır,
Geceler ocak sesleriyle bölündü,
Bacalar göründü artık.

Gökyüzünde Kur'an sesi yankılandı,
Arılarda yeni bir uğultu,
Saate durdu her şey,
Âhir saate durdu saatler.

İklimler değişimi gördü,
Varlık yol aldı hakikâte,
Bebekler dillendi.

Konuşulamayanları söylüyorlar,
Beşik konuştu,
Bütün diller kelimeye durdu,
Söze durdu kitaplar.

Kelimeler yazıya hazır,
Şiirler ilhama düştü,
Kesildi şeytanın sesi,
Kanat kanat melekler.

Çağ girdabından çıktı artık,
Anladım ki damarlara kan yürüdü,
Damarlarıma kan yürüdü benim,
Çekilen derelerim coştu artık,
Sonsuz kudrete hızlandı akış,
Kuşlar kanatlandı artık.

Vahye durdu dağlar,
Ay, Vedâ Tepesi'nde.
Göründü beklenenler,
Başlatın şenliğimi.
Kınanmanın unutulduğu günü yaşayın,
Sohbeti cânânla taçlandırın,
Gelin artık görün artık,
Yeter gülün artık...

Kim Yüreğiyle Karşılaşmak İstemez

Bir yağmurun gölgesinde büyüdü dünya,
Kim yüreğiyle karşılaşmak istemez.

Gece çeşmelerinden bir armağan devşirmek,,
Ölçüsüz bir şiire akmak her an,
Şafağın beklediği vakit olmak,
Üleşilmek bir ateş sofrasında.

Nâmûs bezirganlarınca ortaya konulmuş,
Satılık bir yürek olmak,
Bu bir yenilgi,
Yüreği çalınanların,
Yüreği alınanların yenilgisi.

Bir yağmur gölgesinde büyüdü dünya,
Saadet ne gezer,
Çağında zorlanan insanlarına.
Bir müjde düştü ötelerden
Ay tahtına...

Çiçeklerle Halkalanmış

Kıra kıra,
Bir zehir anıtını,
Ağıt yaptılar,
Tunçla.
Kan kırmızı,
Gündüzler çıkmaz,
En uzun serinliğin,
Vurdu baharına.
Yansıtır rüzgar,
Gül şiirini,
Varlığına.
Taşır şehir,
Kurumuş güz günlerini,
Pınarlarına.
Sabrın yok sınırında duran,
Çiçeklerle halkalanmış,
Bir hatme sonrası,
İstiğfarına.
Bir şevk kadehte kırılır,
Ve tutulur nefesler,
Hak kapısında,
Gufranına.

Gökyüzü Değişimi Yere Yansıdı Artık

Gökyüzü değişimi yere yansıdı artık,
Şam dirildi artık, Kudüs son tabya,
Kırıldı zembereği örülen hilelerin.
Rüya yorumunu buldu artık.

Çöl düşleri suyun akışına düştü,
Yollar değişti artık tezelden.
Kızıl bir akşamın zinciri kırıldı birden,
Ölümsüz bir gün mührünü vurdu artık.

Kendinden gayrı her yer sarsıldı,
Kan düşleri taşıyan gölgeler eridi çoktan,
Karakış bir bahara düştü ansızın,
İstanbul kandı artık, İstanbul yandı artık.

Bir Sur Saatiydi Sesin

Bir sığınaktı sesin.

İnsanlar buram buram terliyordu sesinde,
Bütün bacalardan tütüyordu sesin.

Cami kubbelerinden daha ağır,
Minâre alemlerinden daha yüksek,
Kurşun gibiydi sesin.

Çılgın duygulara vurulmuş bir pranga,
Gece yarasalarına bir şamar,
Yüce dağlarda bir fermandı sesin.

Mâsûm yürekler üstüne,
Çağlardı sesin.

Hınçlar özlemle çevrildiğinde,
Bir diriliş kevseri,
Aşkın bir dâvâya sinmiş gölgesi,
Varlık bestesiydi sesin.

Hitap çiçekleri açardı her yer,
Minâre gölgesinde serinlerdi zaman,
Bütün unutuşların ortasında,
Bir sur saatiydi sesin.

Ceylan derilerinde silinemeyen,
Ve çağların silemediği,
Bir muştuydu sesin.

Demet demet bereket,
Bize doyumsuzluk getiren,
Bir şölendi sesin,
Seslerin sesiydi sesin.

Zindana Yankı Düştü Dostlar

Marşlara yankı düştü,
Gök yankıya mırıldanır oldu yer yer,
Zindana yankı düştü dostlar.

Helaller şekillendirdi çağı,
Ödeve açıldı kalemler.
Kitaplara öteden döküldü ilhamlar,
Sonsuzlaştı mânâlar,
Kutsal bir doğuma durdu dağlar,
Yankıdı yıldırımlar.

Gidip geldiğim yeryüzü seferinde,
Bir cebre aktı bütün yollar,
Bir cebir yokuşunda durdular.

Kaçırılmak istenen umudumdu benim,
Ekmeğimdi hürriyet.

Önümdeki seslere çivilendi gözlerim,
Önümdeki seslere boyun eğdirdi zaman.

Nefeslerime aralandı şiirlerim,
Nefeslerime tırmandı kelimeler.

Bir âh yüceliğine durdular,
Dağların güneşe baktığı yerde,
İki ses arasında kırık nağmeleri gördüm,
Bir savaş sonrası kafamda,
Sınırımı aştığımın farkındayım.

Bir yankı düştü kalbime,
Kalemime bir yankı düştü,
Ay yankısıydı bu,
Ay tahtında
Bir ay yankısı.

Bütün Gelecekler Çağrıldı Bir Bir

Bir akşam ışığında,
Doğdu batı,
Bir akşam ışığında,
Battı doğu.

Göç telaşıyla ıslandı şadırvanlar,
Akşam suları,
Bütün gelecekler çağrıldı bir bir,
Ve dizildiler bir Bedir etrafında,
Suya yansıdı dua.

Bir münâcât kadar ötelere açık,
Irmaklara karıştı en sırlı kelimeler,
Ve irkildiler,
Sebepsiz telaşlara kardı ruhlar,
Bütün insanları denediler yorulmadan.

Akan sulara karşı durdular,
Nereye gidiyorlar,
Ve nereye gittiler,
Sabrın yiğitleri.

Gurbet yatırları kanadı toprakta,
Bir sahur bakışına çağıran,
Bir iftar,
Mutluluğa çağıran.

Ay Çoktan Devrildi Batı Üstüne

Evlerde sen yoksun, kimseler de yok,
Ayrılık enkâzı gibi çöktü bulutlar,
Sensiz bu vakitler geçmiyor inan,
Deprem kaynıyor,
Bir ölüm aydınlığında aşk yangınları,
Nereye koşuyor bu insanlar,
Nereye yürüyor eşya,
Bir idam mahkumu gibi hür,
Neden gün doğmuyor hâlâ,
Neden gelmedi beklenen yolcu,
Evlerde sen yoksun ve kimseler yok.

Ortada sen yoksun hiçbir varlık yok,
Belli ve belirsiz gölge izleri,
Yağmur rahmeti açtı üstümüzden,
Ay çoktan devrildi batı üstüne,
Suları akmıyor şadırvanların,
İkindi suları vakitlerine,
Ortada sen yoksun ve hiçbir izde yok.

Tükendi dakikalar eridi bir bir,
Hayaller kutup zehrini içtiler.

Bir kuruntu düştü karanlıklardan,
Bir Âraf vaktine ilk baş kaldırış,
Senin yokluğunda karıştı her şey,
Astarsız kaldık ortada,
Yırtıklarımız büyüdü her gün,

Şiirler nâtsız kaldılar,
Eller mûavenetsiz,
Dudaklar kımıldadı durdu habire,
Harfler eksik kaldı cümlede yer yer,
Güvercin konmadı pervazlarıma,
Fâtihâ'lar Hû'suz kaldı,
Senin yokluğunda yandı her şey.

Sen gelsen bütün tâlih dönecek,
Şehirler dirilecek bir bir,
Şam, Kâhire, Bağdat, İstanbul olacak,
Kader gülecek bir zafer yankısında.

Güvercinler kana batmayacak,
Bülbüller ölmeyecek,
Turnalar sevgisiz kalmayacak,
Yollar daralmayacak,
Zirveler yol verecek yolculara,
Ve seninle bütün talih dönecek

Kavuşmaya Muştulandığım Zaman

Bir sahurla değişti gökyüzüm,
Yıldızlara uzandım gün doğmadan her sabah,
Vaktimin haberini almak istedim,
Düğünümün saatleri değişmiş meğer,
Bir açılmış bir kapanmış güllerin.

Unutulmayı beklemek her güz mevsimi,
Dayanılmaz ayrılığı beklemek,
Bir bakış bırakmak esen rüzgara,
Bir ümit ki devrin...

Gece gece rüyalarım sustular,
Yorumlar düştü önüme gün gün,
Yaşamaya mecbur olduğum zaman,
Kavuşmaya muştulandım akşamın.

İnanmadım gölgelere put şehrinin,
Allahumme ecirnâ,
Min şerril münâfikin...

Kristal Camlara Düştü Ayrılık

Kristal camlara düştü ayrılık,
Yandı duygularım,
Ellerim efendim ellerim,
Turnalar senden geliyorlar,
Gidilendir kalbim,
Bakışında gözlerim,
İnişindir kalbim,
İyi ettin beni efendim,
Şehrimden şehrine indim.
Toprağında kabardım,
Nasihatine eridim.
Ayrıldım ve kazıldım derdine,
Gözler ki,
Pencerelerim.
Karaya yürüyen güneş,
Toprağa karışan gümüş,
Susmayı astım geceye,
Bütün sevdiklerim.
Çitlerimi yıktılar,
Ve toprağı devirdiler üstüme,
Kalbime sızsın diye,
Bu bir seferdi,
Kendini buluşudur,
Kalbimin.

Ezanlara Uçar Güvercinlerim

Barajların hapsedemediği nehirler benim,
Çöl yangınlarına akarım durmadan,
Volga umuttur içimde,
Tuna utanca bir Kızılırmak olur,
Meriç Yeşilıırmak,
Ey eller hapsedemediğiniz nehirler benim.

Neden bulvarlarda eridi zaman,
Dar vakitler yorgunuyum dostlarım,
Bir şeytan sınavı putlar,
Kireç kuyularında imdat sesleri,
Kömür ocaklarında korlar,
Ey putlar söndürülemeyen ateş benim.

Gelip geçmişim ıssız kapılardan,
Şehir mezarlığında bekleşir dualar,
Bir ceylan sürüsü geçer geceden,
Karanlığa başlarını vurarak,
Ezanlara uçar güvercinlerim,
Ey kirli hayaller alevler benim.

Kutup yıldızı tutkularım benim,
Döner dertlerim benim aynı derttir,
Unutulmuş nöbetlerim sürüngen mantığında,
Dinlendirilemez tufanlar ortasında şehrin,
Uzaklaştırılamadı kahır çadırından,
Ey ufku gölgeleyenler durun ferman benim.

Gelecek Kuşları Bekleyedurdum

Kelimelerle taşındım ülkelere,
Dağlara tırmandım onlarla.

Şiirlerimle gezdim hicran diyarları,
Irmaklar benimle aktı enginlere,
Fırtınalar koptu içimden âsi tepelere.

Bütün putları devirdim,
Bahçeme talihsiz bir zamanda dikilmiş,
Bütün putları.

Acıları söndürdüm bir bir içime,
Kırık bir testiye boşalıp durdum,
Derken güneşten bir tutku aldı içimi,
Bütün sabahlarım alındı,
Bütün akşamlarım yağmalandı,
Bir ak sabah için kutlandım.

Sabır dedim sabır dilendim durmadan,
Uçan kuşlarla ısmarladım selâmlarımı,
Ve gelecek kuşları bekleye durdum,
Bir sahur vaktine,
Bir iftar vaktine.

Aşktan öte sevdâdan öte her şey,
Kahra çarpılan insan,
Tasalarıma dökülen sularla,
Ruhumdur alınan şiirlerim.

Ne Şehirler Geçip Ne Yüzler Gördüm

Kabirde yükselen bir ses mi ölüm,
Bir annemi akşam karanlığında.

Engin ufuklara açılan ey hayallerim,
Bir anne ki eve geç kaldığında.

Sesiyle içimi bastırırdım ben,
Mahzun gözleriyle bir baktığında.

Ey putlar devrilin bir bir önümden,
Babam dönecektir çağ yangınında.

Ne şehirler geçip ne yüzler gördüm,
Arındım bahtımın aşk ırmağında.

Kabirde yükselen bir sestir ölüm,
Yürüdü içimin aydınlığında.

Ay Loşluğunda

Sonbahar kokuyor her yer,
Yürüyor batıya keskin adımlarıyla,
Balkanlar irkiliyor,
Balkanlar birikiyor,
Al yosunlarda.

Kader bahar bahar,
Haykırıyor bana,
Şehirlerim,
Sahillerinden dönüyorlar,
Ay loşluğunda.

Taşlar soğutuyor ellerimi,
Uzatsana ellerini alsana,
Kirlendi kıyılarım,
Dağlasana.

Bu savaş bitmeyecek mi,
Yürüyecek mi ordular durmadan,
İçimde.
Irmaklar takibime çıktılar çaresizim,
Bahçelerinde son fırtına,
Bahtımda vurgun izleri,
Kışlamda dargın sular,
Tufan var yakında dostlarım,
Tufan var.

Bir Dünya Var Aydınlanan

Saçlarımda ağardı çocukluk heveslerim,
Ağardı gözlerimde ay ışığı,
Kim bilir kaç mevsim geçmiş.

Dağlara söz geçiren kimdi,
Ses geçirmez ufuklardan,
Bir miras yeşilliği tepeler,
İkindi sonraları,
Özlenen meydan şenlikleri,
Ateş mevsimlerinden,
Bir dünya var aydınlanan.

Yağmurlarla arınan bir dünya,
Buruşmuş gülleri sulayan,
Yer altı nehirlerini taşıran,
Bir dünya var aydınlanan.

Aynalar sabahları çağırmıyor,
Külleri savruluyor ayrılığın,
Garipliğim pazarlara düştü,
Sürüldüm dünya pazarlarına.

Rüzgar sayfalarını çevirdi durdu,
Okunmak için gözler aradım,
Bakıp bakıp uzaklara,
Parlayan bir kibrit ateşinde,
Gözyaşı her kelime,
Bekleyen gece.

Umar mıydım hiç umar mıydım,
Gölgeler kısalıyor gün ortasında,
Kış ırmaklarımı emmiş,
Rengi atmış günlerin,
Rengi atmış güllerin.

Bir akşamla kemirilmeyi beklemezdim,
Yollar bir hayalle aynalandı,
Günlere bir inme indi,
Nerede bana yol çizen yıldızlarım,
Yol açan rüzgarlarım nerede.

Ummadığım işler olmuş hep,
Söylenmedik birkaç kelime,
Söylenmeyi bekleyen birkaç kelime,
Kızgınlığa karıştı gitti.

Mevsim ölüm kaynatmış yapraklarda,
Bahar vurmuş her yeri,
Ezilmiş bir şehir ortasında akşamın,
Beklediğim bulutlar da geldi artık,
Nisan'da geldi artık,
Beklediğim yağmurlarda geldi.

Bu Teşehhüd Bitmedi Bitmeyecek

Ayrılık mahşerini yaşadım,
Donanmış sofralarda,
Ümitlerim güneşte gidip geldiler,
Dönüştürülen yenilgilerim üzerine.

Yıllar sonra,
Bir mahşer yankısına durdu minâreler,
Bir mahşer yankısına durdu dünya,
Bir "hamde" durdu kainat.

Toz dumandı her yer,
Toz dumandı semâvât,
"Ettehiyyâta" oturdu saflar,
Bu teşehhüd bitmedi bitmeyecek,
Her sürgün bir ümitle büyür her zaman
Yazılacak mısralarım var.

Fecir yürüdü artık,
Gün yürüdü beklenen en güzel muştuya,
Layık olamadıklarımız,
Yeniden sunuldu artık.

Ey Müslümanlar bu hal yakışmıyor size,
Son işârete uzanın artık,
Sahursuz iftarlarınızı taçlandırın,
Yeryüzünü şahlandırın artık.

Yeniden başlayın yazmaya,
Adını anarak ve adına dayanarak.

Alın yazılarınız değdi bahara,
Dualarınız arşa değdi artık.

Ey yeryüzünün gerçek şâhitleri,
Şehadetinizi yenileyin artık.

Bir Kıyam Yankısında Gülleriniz

Gülleri dermek mi dediniz,
Kendine akan gözyaşlarına kim dokunabilir,
Yalnız kendi kaderinize dönerseniz,
Kendi aydınlığınızla girersiniz ülkelere,
Karanlık şehirlere yağansınız,
Taşıdığınız kendi bereketinizdir,
Kendi Kevser' iniz taşıdığınız.

Çağı aşan sesinize düşünce insanoğlu,
Gülleriniz bir kıyam yankısında
Dua dudaklarında.

Sahipsiz hatıralara gün vurdu,
Telaşsız bir toparlanış yüreklerde,
Yorumu az görülmüş bir rüya.

Yoka taşınacak varlık rüzgarı
Uzaklaşır asıllar gölgelerden,
Verilmeyen bir özgürlük aşkına.

Yaralanmış bir yürekle sunuldum,
Öğle aşk ki yüreğime armağan.
Kaf dağına ulaştırmaz her nazar.

Bir Selâm Maviliğinde Başlarımız

Ateş mevsimindeyiz,
Bütün şarkıları yankılandı bizde,
Yükselen ufuklarda,
Bir selâm maviliğinde başlarımız.

Umuda duruyorlar,
Kadri çok gecelerimiz,
Üstümüze iniyor.
Üstümüze bir sorguç gibi şehirlerimiz,

Bir ruh kanadında taşınır geceler,
Bir hatim şehrayini camilerimiz,
Başladı gül devrimimiz.

Büşrâ Lilgürâbâ.
Nisbeti var garipliğin her yerde,
Büşrâ Lilgürâbâ...
Gönül sürgünlerimiz,

İlâhî Yankını Besteler Güneş

Mırıldanır dudaklarım adını,
Günlerimi anıların böldüler.

Ateş meclisinde dağlandım her yıl,
Bahtımda konakladım,
Hüznüm tüllendi bahçelerde,
Katına kanatlandım.

Kendime taşıdım garip sesleri,
Bahçemde boy attı uzak yankılar.

Bir ışık mesnevi düştü gözüme,
Ateş mevsiminde bir bir yandılar,
Girdabıma alev düştü ansızın,
Huzura aklandılar.

Günü gelmeyecek mi solgun demlerin,
Adına na'tımı şifreler gökler.

Ey geceler boyu uzanan umut,
Bir gece ki kadir güzelliklerin,
İlâhi yankını besteler güneş,
Ateş meclisinde,
Vuslata kandılar.

Kor Alevde Güller Açtı Sonsuza

Berrak serinliğin başkaydı,
Ey ulu pınar.

Bir güneşe çağlayıp durdun,
Asırlardır.

Vâdilere rüzgar oldun,
Söz sofranda tütsülendi,
Çağrın ışıyınca gözlere,
Ufuklara sancak oldun.

Nur havzan da dua olup kaynadın,
Bağrı yanık bir annenin elleri,
Kor alevde güller açtı sonsuza,
Sultan-ı cümle oldun.

Beni sevdandı yakan,
Derdime derman oldun.

Adların en güzeli,
Mahbûb-u Celil oldun.

Bütün kalpler râm hükmüne,
Ahirzaman oldun.

Kölelere son sığınak her zaman,
Muhammed Mustafa oldun…

Sunduğum Bir Güldü Çile Ateşim

Hep ilticam sana oldu her zaman,
Her dem adın gönül tacım sevgilim,
El âmândır bu kulun âh elâmân,
İnleyip dursun mu böyle kapında.

Âteş-i sûzânım aşkım sevgilim,
Seyrettim batmazsın ufkumdan asla…
Sunduğum bir güldü çile ateşim
Nurunu görürüm ulu divanda,

Hiç Durmadan Yürüdüm Adına Adım Adım

Hülyalarım tarihe tırmanıyor durmadan,
Rüyalarım üstüne,
Kelimeler korkunun
Ağında parçalandı,
Bir tek o ad dayandım.

Elimde mi hayattan
Soyunup sana gelmek,
Bir iftar çeşmesinde,
Parmaklarından akan,
Bereketinle yundum.

Yüreğim seni taşır
Adına taşınırım,
Gurbet ufuklarının
Diner mi acıları,
Diner mi acılarım.

Ak kovandan güneşe
Düşen birkaç damlaydı,
Çöller yeşile durdu,
Hiç durmadan yürüdüm,
Adına adım adım
Adına adım adım...

Ay Tahtında

Her mısrası bir şiir ve her şiiri bir kitap...

Çilede nasip bulanlar mutlaka Ahmet Özer'in "Ay Tahtında"sını okusun.

Ve de yalnız onlar...

Latif ERDOĞAN

Bir üstadın şiirlerine dair övgüler yağdırmak niyetiyle de olsa, bir şeyler yazmak haddime değildir, biliyorum; lâkin şairin kalbinde şekillenen düşünceler öyle güzel söze aksetmiş ki benim yerimde bir başka okuyucu da olsa aynı şeyi yapardı.

Ay Tahtında'da yer alan şiirler aslında hepimizin içindeki duygulara ayna tutan, çoktandır hazana uğrattığımız gönül iklimimizi yeniden bahara kavuşturan muştudur. Bu öyle bir muştu ki bir sahur vakti ansızın çalar kapımızı...

Şair, bir sahur vaktiyle başlayan yolculuğunda öyle derin mânâlarda seyerân etmiş ki bu güzelliğin hemen tadına varamıyoruz. Fakat Aşkî'nin dediği gibi:

"İvme ey dil, sabır kıl ivmek melâlet gösterir
Görelim âyine-i devran ne sûret gösterir."

Acele etmez, sabırlı olursanız şairin aynasının nasıl bir suret gösterdiğini göreceksiniz. Lâkin, tükenmez bir hazineye şifre olmak adına yazdığı için öyle kolay olmuyor hissedişler. Ancak bir

seher yeliyle içimizde büyütüp semâya gönderdiğimiz serzenişleri *Ay Tahtında* bulabiliyor ve gülün rüyasını görebiliyorsunuz.

Son olarak, şairin şiirleri bildiğimiz kelimelerle bilmediğimiz güzellikler söyler, bize sancılı gecelerde ilâhi bir yakarış sunar. Gecelerin derin hakikatlerini damıtır içimize. Bir kutlu geceyle son noktayı koyar, çile ateşiyle yanan gönlümüze.

Şükriye YILMAZ